

אוצרות המיישי"ר

הרב מרדכי יפת יהודה שרעבי

י"ז בשבט תשפ"ה | שבת קודש | גליון 136

פרשת יתרו

מן העלי"ג חכם בניהו שמואלי שליט"א

משולחן המלך

עמוד 3

זוהר על הפרשה

עמוד 8

שרפי קודש

עמוד 10

ההלכה היומית

עמוד 12

שאלות מבית הדין

עמוד 12

מדור הילדים

עמוד 14

דרכי הרשב"י

עמוד 15

"וְכָל הָעָם רְאוּ אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְפִידִם
וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עֶשֶׂן..."

זמני השבת

הזמנים ע"פ לוח אור החיים

ההלקה בידה	שקיעה	ייאמה	ד"ר
16:49*	17:29	18:01	18:39
17:08	17:28	17:59	18:36
17:10	17:30	18:01	18:39
17:07	17:27	17:59	18:35

*כמנהג ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדיקא

יום ראשון - י"ח שבט

רבי יוסף לאצטו מפרשבורג | רבי אברהם מימון מחכמי גאס, תע"ב | רבי בנימין בינוש פניקל ראש ישיבת מיר, תש"ן | רבי דוד צבאח, בעל שושנים לדוד, התשס"ז

יום שני - י"ט שבט

רבי שמעון גרינפלד, מח"ס שו"ת מהרש"ג | רבי שמואל מסלונים, תרע"ז

יום שלישי - כ' שבט

אשר בן יעקב אבינו ע"ה, ב' ש"ט | רבי עובדיה הדאיה, מח"ס ישכיל עבדי, תשכ"ט | רבי יעקב וידענפלד אב"ד הרמלוב, תרנ"ד | רבי שמואל בן הרוש, רב כפר שלם, שם משמאל, התשס"א

יום רביעי - כ"א שבט

רבי יהודה נבון בן הרב מנחם אפרים | רבי משה גאלאנטי-המגן, מח"ס זבח שלמים, תמ"ט | רבי יצחק שרים השני, מגדולי מקובלי י-ם, התרס"ט | רבי רפאל משה גאליקו | רבי יחיאל יהושע רבינוביץ האדמו"ר מביאלה, תשמ"ב | רבי יהודה זאב סגל ראש ישיבת מנצ'סטר | הרבנית לאה בת לאה שרעבי, אשת חבר להגר"מ שרעבי, התשל"ח

יום חמישי - כ"ב שבט

רבי מנחם מנדל השרף מקוצק, תרי"ט | רבי שלמה ב"ר רפאל בולא, מח"ס לחם שלמה | רבי יהודה לייב מלובלין בעל תורת אמת | רבי יעקב מנחם מנדל דייטש, מח"ס חמדה גנוזה | רבי יעקב גלינסקי, ר"י נובהרדוק, תשע"ג

יום שישי - כ"ג שבט

רבי יעקב חיים ישראל אלפיה, מח"ס ר"ח ליצחק | רבי נפתלי בצי פרוש מיקס שערי חסד, תשי"ב | רבי רפאל ג'אמי מגדולי המקובלים בתוס' | רבי יצחק חי בוכבזה ראב"ד טריפול, מח"ס לחם לפי הטף, תר"ן | רבי יהושע דוקא האדמו"ר מבעלזא, תרנ"ד

יום שבת - כ"ד שבט

רבי משה בן ממן | רבי שאול הלוי מודטירה אב"ד באעמסטרדם, מח"ס גבעת שאול | רבי איסר יהודה אונטרמן, מח"ס שבט מיהודה, תשל"ז

מופדות המייש"ר

פדיון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף טהור הנערך מדי יום ע"י מיי"ר גדול המקובלים

שילוח 3 או כוואטסאפ

לעריכת אזכרות

בארחות צהריים של אברכי ורבני הישיבה כולל סעודת ודברי תורה וקדושים כולל תיעוד שישלח אליכם כוואטסאפ

שילוח 7 או כוואטסאפ

הידור מצווה

הצביעת לספרי תורה, תפילין ועזרות בפיקוחו של מיי"ר שילוח"א וכן כל ספרי מיי"ר

שילוח 5

תיקון נפטרם

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקירך ללא שמות טיפים שילוח 7

קביעת פגישה למיי"ר

אך ורק דרך הטלפון שילוח 6
הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא להגיע ללא קביעת תור מראש

כולל לאברכים מצויינים החזקת אברך
ללימוד התורה הקדושה להצלחת

בית הכנסת זמני תפילות ושירותי תורה
שואל את הכות או היכנס לאחר הישיבה

מכון להוצאת ספרים
ניתן להקדיש לע"ז

תולים לילדים להזכרת שמות בלימוד התהלים לילדים שלוחה 8

חלוקת ספרי הזוהר הזמני ללא עלות שלוחה 4

לקבלת הולכה וזמנית כ-2 דק' של הלכות יש לשלוח בקשה בזואצאפ

בית הוראה שאלות אקטואליות בהלכה שלוחה 2

ישיבה גדולה לבחורים תפירת התורה שלוחה 10

הכל בטלפון אחד:

03-55-20004

www.ravbenayahu.co.il | 03-55200004 | אורט ישראל 4-בת-ים

טכ"פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-3718129

ע"פ צחק ישראלי יוסף
054-655-4554

משולחן המלך

מנינים מוסרים ומעשיות השווים לכל נפש
הנערכים משולחן המלך מתוך
שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'נדי הי"ו

שבת קבלת התורה

כל התכלית של יציאת מצרים וקריעת ים סוף היה בשביל המעמד הגדול שעם ישראל זכו לקבל בו את התורה על הר סיני. פרשת 'יתרו', יש אומרים שמעלתה אפילו יותר מ'חג השבועות', כי בשבת הזאת מקבלים את התורה ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, וכל המטרה הייתה לזכות ב-'ואחרי כן יצאו ברכוש גדול', והרכוש הגדול זה ה'תורה'. איזה מעמד נשגב ונפלא היה 'מעמד הר סיני'. 'השם מסיני בא וזרח משעיר למו', הופיע מהר פארן ואתא מרכבות קודש, מימינו אש דת למו'. הקדוש ברוך הוא ירד על הר סיני והרעיד את השמים. הארץ נפתחה, כל שבע הארצות שלמטה, וראו את כל התהומות שלמטה והכל נעשה כזוכית. אותו הדבר, נפתחו השמיים והיו רואים את כל העולמות למעלה. הקדוש ברוך הוא פתח לעם ישראל את העיניים לראות טוב, והיו רואים 'מראות אלוקים'. הקדוש ברוך הוא עמד עלינו ונתן לנו את התורה, וכל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא, נתמלא כל העולם כולו ב'שמים', ואיזה שקט ודממה, כל העולם שותק ואפילו ציפור לא צייצה, אף אחד לא פתח את פיו, וכל הנשמות של עם ישראל 'את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה היום', כולם עמדו שישים ריבוא נשמות במעמד הר סיני בתחתית ההר. וכולנו קיבלנו את התורה עד כדי כך שכתוב 'שכפה עלינו הר כגיגית' ואמר 'אם אתם מקבלים את התורה, מוטב, ואם לאו...', שם תהא קבורתם. נשאלת השאלה - למה צריך לכפות עלינו 'הר כגיגית', הרי עם ישראל רואים את כל הניסים והנפלאות והמעמד האדיר הזה, ורוצים לקבל את התורה כאמת בכל רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה. למה הקדוש ברוך הוא גרם לכך לכפות עלינו הר כגיגית? אלא, יש להסביר זאת על פי משל שפעם הייתה חתונה גדולה של שני עשירים, צד הכלה מיליונרים וגם צד החתן מיליונרים. עשו חתונה באיזה 'ק' אירועים' יוקרתי שאין כבושם הזה. כל מנה עולה 3 אלף דולר. כל התענוגות וכל הדברים היפים ביותר בעולם הביאו לחתונה הזאת. הגיעו למעמד החופה, ולפתע החתן מוציא מהכיס שלו אקרה ומצמיד לראשה של

הר סיני היה זה מעמד שאין כמותו בעולם. כל יהודי יש לו 'אות' בספר תורה, ויש בתורה 60 ריבוא אותיות כנגד 60 ריבוא נשמות עם ישראל, וכל יהודי יש לו 'אות'. מה היה סדר העמידה שלהם? לפי האותיות. ב' של המילה 'בראשית' עמדה ראשונה, ואחריה ר', ואחריה א' של 'בראשית' וכן על זה הדרך, וכל אחד מעמ"י בא ועמד איפה שהוא צריך להיות. כי כל נשמה יש לה שפע לינן מ'אות' בספר התורה. לכן כתוב אצל משה רבנו 'ואת המטה הזה תיקח בידך אשר תעשה בו את האותות', אל תקרי 'אותות' אלא 'אותיות'. בשביל זה כתוב 'וירא העם וינעו ויעמדו', למה לנעו? היה פחד, אבל בכל זאת משה רבנו היה לוקח אותם והיה מסדר אותם עם המטה כל אחד במקומו בסדר מופתי.

האומות התחננו שעמ"י יקבלו את התורה

אח"כ כתוב שהקדוש ברוך הוא 'הופיע מהר פארן' - כדי שלא יהיו בעיות לעתיד, אומר הוזהר שהקב"ה הלך לבני עשו ואמר להם 'אתם רוצים את התורה?', אמרו לו 'לא'. ה'וזהר' שואל - איפה ראינו שהלך ונגלה אליהם לבני עשו? אומר רבי שמעון בר יוחאי - הלך לשר שלהם למעלה, ואמר לשר של עשו לס"מ 'אתם רוצים את התורה?', ואמר 'ריבוננו של עולם מה כתוב בתורה?', אמר 'כתוב בתורה' 'לא תרצח'. מיד אמר 'לא'. כל הכוח שלי זה רציחות. מה זה לא תרצח? אבל מה הוא עושה הקב"ה? אומר הקדוש ברוך הוא 'אתה בני בכור, אתה עשו הבכור ואני חייב לזאת לך', עונה 'לא רוצה. תן אותה ליעקב. הוא קנה את הבכורה'. אומר 'גם הוא לא רוצה, הוא גם רוצה חרב ותותח ורוצה 'אטום'. איך אני אקן לו? אומר 'תפצה אותו ריבוננו של עולם, תן לו שוחד, תן לו מתנות. רק שייקח'. ואז אמר - אני מוכן לזאת את המתנה ממני. נכון שאסור לרצוח, אבל לפעמים כ'שכא להורגך, השכם להורג', זה מותר. אותו דבר, הלך לשר של ישמעאל - 'רהב'. אמר לו 'אתה רוצה את התורה?', אמר 'מה כתוב בה?', אמר כתוב 'לא תנאף', אמר 'לא'. מתאים'. התחנן אליו 'אתה ראשון ואתה

עונג שבת

ברוך הוא 'מה אני אעשה אם עם ישראל מחר יעברו על התורה. מה אני אעשה? צריך לזרוק אותם.. אך אני לא רוצה להוציא אותם כי אני אוהב אותם ואני רוצה שכל הזמן נהיה ביחד'. מה עשה הקדוש ברוך הוא? 'כפה עלינו הר כגיגית', ועכשיו - 'לא יוכל לשלחה כל ימיו' בשום אופן.

כל יהודי יש לו אות בתורה

- במעמד הר סיני כולנו עמדנו בסדר מיוחד, ולכל אחד נמשך לו צינור מלמעלה לנשמה שלו. איך ידעו לעמוד ואיך הסתדרו בתחתית ההר? אומר ה'חתם סופר' - כשעמדו במעמד

מפי מרן גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

בשיעור
הדף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

בו אוכל משוכת, ונושכ בו קבוצה של גויים שאתם תבחרו ושיאכלו שם, ואני אביא קבוצה של יהודים שיאכלו אוכל כשר. אך אני אפקד על כל העניין. כולם רצו לדאות מה עושה הרב, ובאמת באו עשרים איש גויים וישבו בשולחן, והביאו להם אוכל משוכת וטעים והושיכו אותם אחד מול השני. אך כל מזלג היה בגודל של חרב, ואמרו להם שרק כזה אוכלים. מרוב שהם היו רעבים, האחד היכה בשני שיושב מולו עם המזלגות, והיה שם זוכ דם. אמר הרב 'עכשיו נביא קבוצה של יהודים'. אמרו הגויים 'כטח הם יותר גרועים מהגויים'. נכנסו היהודים וראו שיש אוכל כשר וטוב, וראו שיש מזלגות כ"כ ארוכים. אמרו 'אין בעיה.. אחד דואג לשני'. האחד אמר לזה שמולו 'אתה תיתן לי את האוכל כפה, ואני אח"כ אתן לך גם'. וכך, האחד בירך, וזה שמולו הכניס לפה שלו את האוכל עם המזלג הארוך, וכן עשו כולם. שאל המלך את הרב 'איך זה יכול להיות?', ענה 'זה יהודים. היהודים, האחד דואג לשני. ואילו הגוי רוצה רק לעצמו, וכשרואה שהוא לא מצליח עם הכף הגדולה, הוא מרכיץ לחברו'. ככה זה הולך עם הקב"ה. אם אנחנו דואגים האחד לשני, הקב"ה דואג לנו.

במעלת האחדות

נפוליון, היה מתייעץ עם גדולי ישראל על הסיכויים שלו במלחמה מול 'רוסיה'. נפגש פעם עם ר' חיים מוולוז'ין. היה זה שעת לילה מוקדמת כשהגיעו חיילי הצבא ה'צרפתי' לחניית לילה סמוך ל'וולוז'ין' שלא הייתה עיר מבצר, ולכן הייתה נוחה להיכבש, ורוב תושביה ברחו מפחד המלחמה, והתחבאו. כשנכנסו חיילי נפוליון, מצאו שם רחובות שוממים וריקים ובתים חשוכים. בבית המדרש ראו איזה אור. נכנסו לשם וראו איזה זקן יושב בפינה ולומד לאור הנר. שאלו אותו 'אתה יודע אולי איפה

קודם ואתה הכן הגדול של אברהם'. אמר 'לא'. בסוף התחנן לקדוש ברוך הוא שייתן את זה ליעקב. ככה עשה הקדוש ברוך הוא עם כל 70 אומות העולם. ואז הוא בא לעם ישראל ונתן להם את התורה, ואין עליה חולקים. אבל כאשר הקדוש ברוך הוא בא לתת באמת את התורה לעם ישראל, כל העולם התחיל לדעוד. כולם ידעו שאף אחד לא רוצה לקבל את התורה. ועכשיו, אם עם ישראל לא יקבלו את התורה, אז אין עולם, אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת'. באו כל העולם והתחננו לעם ישראל שיקבלו את התורה. כל אומות העולם, כל 70 האומות. אמרו להם 'התורה זה הנשמה של העולם, ובלי זה אין עולם! תקבלו את התורה!'. אמרו 'אבל תשמעו, יש לנו בעיה. אנחנו אין לנו 'עולם הזה'. איך נאכל, איך נשתה? אמרו להם 'תיקחו כל מה אתם צריכים.. עושר, כבוד.. תיקחו הכל, ורק תקבלו את התורה'. 'תוכלו לאכול, לשתות, לישון ולשמות. כל הטובות שבעולם אתם יכולים לקבל'. עם ישראל בוודאי רצו לקבל את התורה בלי שום דבר. אך הקדוש ברוך הוא עשה את המהלך הזה כדי להכניע את כל אומות העולם.

שתי תנאים לקבלת התורה

רבותינו אמרו 'רפידים', שרפו ידיהם מן התורה. ואז הגיע 'עמלק'. אבל כרגע שנסעו מרפידים ועשו תשובה, עזב אותם, ועם ישראל הולך לקבל את התורה. זה העניין. את התורה אי אפשר לקפל מתוך רפיון.

היה מספר ראש הישיבה שבמלחמת העולם

מסופר על הקיסר האוסטרי שפנה לרב של היהודים ואמר לו 'השרים והכמרים אצלי לא יכולים לסבול את היהודים. הם טוענים שאתם גאווותנים בגלל שאתם טוענים שאתם העם הנבחר. אתה יכול להראות להם שזה לא כמו שהם חושבים? אמר הרב 'בע"ה היום אראה להם. אני מבקש ממך שני חדרים, שהאחד יהיה

"ברכות שמים מעל"

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אחוב ליבני תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ד ורעייתו
הצדקנית נטלי חיה בת רשל
תחי' וילדיה הנעמים, השם
ישמרם ויחיהם בבריאות
ושבע שמחות אמן.

סעודת אזכרה

לעילוי נשמות יקירך!

אברכי הכולל ובחורי הישיבה העוסקים בתורה הקדושה יערכו עבור יקירכם

סעודה • קדיש • אשכבה

עם דברי תורה עבור הנפטר

ובזה יהיה נחת רוח ליקירך!

צלצלו, וזכו גם אתם 03-5520004

ניתן להשתתף במעמד

משולחן המלך

להיכנס לארץ ישראל, וההר גבה וגבה, ומה שהיה עושה משה רבנו כדי לטפס עליו, לא נתנו לו מן השמיים. אין חוכמה ואין עצה נגד השם. כל ההרים מכל העולם באו, כמו איזה מטוסים גדולים שנוסעים. זה פלאות. היה זה זמן חביב אצל הקדוש ברוך הוא. לכן צריך לדעת שמתנה גדולה קיבלנו, וצריך למסור נפש כשכיל תורתנו הקדושה. אין כנסת ישראל עומדת לפני הקדוש ברוך הוא, אלא בתורה. כשישראל לומדים ועוסקים בתורה, השכינה שורה איתם. ואם חלילה מתבטלים, השכינה לא איתם. כי העיקר אצל הקדוש ברוך הוא זה התורה.

חשיבות תורת הסוד

הקדוש ברוך הוא אומר: 'הלואי אותי עזבו ותורתי שמרתי. המאור שבה מחזיר למוטב. אומר הזוהר: "זכאה חולקיהון דמאן דמשתדלי באורייתא יממא וליילי", כמו שכתוב בתורה: "יהגה יומם וליילה". אין לקדוש ברוך הוא שמחה אלא כשעם ישראל עוסק בתורה. השמחה הכי גדולה זה כשעם ישראל עוסק בתורה.

'אל תראי תולעת יעקב'. עם ישראל אין כוחם אלא כפה. הקול קול יעקב, ואז אין הידיים ידי עשו. כשקולו של יעקב מצפצף בכתי כנסיות ובכתי מדרשות, אז על ידי התורה אין הידיים של עשו שולטות. מה זה "מצפצף"? אומר רבי יוסף חיים: למה כתוב מצפצף? מה זה מצפצף? תגיד 'כשקולו של יעקב נשמע'. מה זה "מצפצף"? אומר רבי יוסף חיים, שהעיקר זה לימוד 'סודי תורה', הסודות של התורה. וכשארם שומע צפצופי עופות הוא לא מבין מה הם מדרבים. אותו דבר כשארם שומע סודות התורה הוא

מורכב מצבאות אוסטריה, ספרד ואיטליה שנלוו לצבא הצרפתי, וכל אחד רוצה להשיג לעצמו את התהילה, ואף אחד לא מוכן להתאמץ בשביל השני, כי הם לא נלחמים על הארץ שלהם, והם רק עוזרים לך ומקבלים כסף בתמורה, וזה לא מעניין אותם. אך צבא רוסיה, כולם עומדים כאחד, ולכן הם יצליחו. בהמשך המלחמה נחל נפוליון מפלה גדולה, וכל החיילים שלו כמעט נפלו בקרבות.

התורה ניתנה על שתי הרים

זכינו לקבל את התורה מפי הגבורה בהר סיני, ושם הקדוש ברוך הוא אמר את עשרת הדיברות: "אנוכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים". ולקראת קבלת התורה ההרים היו רוקדים לכבוד קבלת התורה מפי הגבורה. וכל עם ישראל פרח נשמתם מכל דיבור ודיבור. התורה ניתנה על שני הרים. כתוב 'ההרים רוקדו כאלים', ואומר המדרש שבאו כל ההרים - תבור, הר חרמון.. וכל ההרים נעקרו ממקומם ועמדו כשעם ישראל קיבלו את התורה. כולם באו לרקוד בקבלת התורה. זה לא משל, זה אמיתי! אבל התורה ניתנה רק על שני הרים: הר המוריה, ששם עקד אברהם אבינו את יצחק אבינו, והר המוריה התלבש על הר 'סיני'. ועל שני ההרים האלה קיבלנו את התורה. יש בזה סוד. אבל כל ההרים מסביב היו רוקדים. הרי מהר חרמון ניסה משה רבנו

ר' חיים מוולוז'ין? ענה הרב 'מי שאתה מבקש, נמצא פה בבית המדרש', אמר החייל 'שמעתי שהוא עושה נפלאות', ענה 'אני יכול להגיד לך שזה לא אמת'. הקצין שהיה פיקח, הבין שזה הרב. אמר לו הקצין 'המלך בכבודו ובעצמו - נפוליון, רוצה להיפגש איתך. אתה יכול שתיכף יבואו וייקחו אותך?', ענה הרב 'כן'. לא עברה שעה, ובאה מרכבה מיוחדת ולקחה את ר' חיים אל האוהל המפואר של 'נפוליון' בתוך המתנה. אמר נפוליון 'שמעתי עליך דברים לא רגילים'. ענה הרב 'אני לא יודע לעשות שום מופתים'. אמר נפוליון 'אני בכל אופן רוצה להתייעץ איתך כי אתה אדם חכם. מה דעתך על עתיד המלחמה? היא תסתיים בניצחון או באסון?', ענה ר' חיים 'אתן לך משל - נסיך אחד עשה את דרכו במרכבה רתומה לארבעה סוסים אבירים ומשובחים מטובי היחס. הגיע לתוך יער עבות, והסוסים נכנסו לתוך כיצה טובענית, ומה שעשה העגלון להוציא את הסוסים מתוך הכיץ, לא הצליח. עברו שעות, ועבר שם איזה איכר פשוט עם עגלה רתומה לשלושה סוסים כחולים, והוא עבר את הכיצה הזאת ברגע אחד. אמר לו הנסיך 'צ'רף את הסוסים שלך לסוסים שלי ונוציא את הכרכרה מהכץ'. ענה לו 'לא. אם אתה רוצה, אני אוציא לך את העגלה עם הסוסים שלי'. אמר לו 'לי יש ארבעה סוסים אבירים, ואילו לך שלושה סוסים כחולים וצנומים. אתה סה"כ איכר פשוט. איך זה יכול להיות שאתה ברגע אחד תוציא??', ענה 'אגלה לך. סוד ההצלחה הוא שהסוסים שלי הם כולם מאימא אחת, והם טובים ומובחרים והאחד עוזר לשני. ואילו, נכון שהסוסים שלך הם רבי היחס והמעלה. אך, את האחד לקחת מגרמניה, והשני מלוב, והשלישי מפולניה. והסוס האחד אומר 'נראה את הגרמני הזה מוציא את העגלה מהכץ, וכך הם לא עוזרים האחד לשני..', המשיך ר' חיים מוולוז'ין 'כבוד המלך נפוליון, אתה דומה לנסיך הזה. יש לך צבא אדיר, מחומש ומאומן. אך הוא

באפשרותך להיות משותפיו של מור' הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

"ברכות שמים מעל"

הגליון מוקדש להצלחת יידינו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי ש' בן רות חי' ורעייתו
הצרכנית יסמין בת פאני תחי'
ולדיו הנעימים, השם ישמכם
ויחיכם בבריאות ושובע
שמחות אמן.

משולחן המלך

ומציע לו 'בוא תתנתק מהחמץ ובוא אתי ותהנה מהחיים.. אקח אותך למסעדות, טיולים ומקומות יפים'. ענה לו 'שוטה, ברגע שאתנתק מהחמץ, לא אוכל לחיות. אתה מציע לי להנות מהחיים?? איזה חיים אלה?'. אותו דבר אמר לו ר' עקיבא לפאפוס, התורה היא מקור החיות שלנו, היא לא רק בלון חמץ, אלא היא עצם החיים. בלי תורה אין חיים, ואתה מציע לי לעזוב את מקור החיים?? כל אחד יכול לומר 'התורה היא חיינו', אך צריך לבדוק אם הוא מרגיש זאת כאמת, או שזה סתם אמירה מן השפה ולחוץ? צריך להרגיש זאת בעמקי הנפש בכל יום 'כי הם חיינו ואורך ימינו', ולא מספיק שהוא ממלמל זאת בפה שלו, אלא שירגיש זאת כמו הדג, שאם הוא לא בתוך המים, אז אין חיות.

שגריר מעולם העליון

צריך קודם כל לעיין טוב. "שור לעול" - מה הכוונה? צריך לחרוש עמוק בגמרא, בש"ס, בפוסקים. אחרי שחרשתי ואני מבין טוב, "וכחמוד למשא" - אתה יכול לשים עליו משא ולא יתעייף. תעמסו.. ככה אדם צריך להיות. נתאר לעצמנו שהשור יגיד יום אחד שהוא לא רוצה ללכת לעבודה, הוא רוצה לנוח היום.. באים הבעלים ורואים שהשור לא הגיע היום לעבודה. שואל אותו הבעלים: "אדון שור! מה קרה היום??". עונה השור "כואב לי היום הבטן..". אומר הבעלים: "יש כאן בעיה רצינית. כנראה השור מתחיל להיות חולה. מיד צריך לקרוא לשוחט, לפני שהשור יחלה וימות..". כך עלינו לקבל עול תורה...

הסביר הרב שך זצ"ל פירוש יפה על כך. כל מדינה שולחת שגריר למדינה אחרת. למשל, מדינת ישראל שולחת שגריר לארה"ב. המקום של שגרירות ישראל בארה"ב, חלים עליו חוקי מדינת ישראל ולא חוקי ארה"ב. למרות שהוא נמצא בארה"ב. אותו דבר זה עם ישראל. הנשמות שלנו הגיעו מתחת לכיסא הכבוד בעולם העליון. אמרו לה "לכי, תלמדי תורה ותעשי את השליחות שלך". אם היא עושה את השליחות שלה, אזי יש לה דין של 'שגריר'. ולכן

לא מבין מה זה אומר. לכן דימה את זה. כשקולו של יעקב 'מצפצף' בבתי כנסיות כשהם לומדים פנימיות התורה וסודות התורה.

התורה היא חיינו

אתם יודעים, שאין התורה נקנית אלא במי שממית עצמו עליה. אדם לא יחשוב שישב רגל על רגל ויעשן סיגריה וישתה כל מיני משקאות, וילמד תורה. התורה לא נקנית מתענוגות. על התורה צריך פרישות וצריך קדושה. אבל בשבת מותר קצת. אדם יאכל יותר, וישמח יותר. 'וקראת לשבת' "עונג", אבל צריך הכל בחוכמה. גם בשבת ייקח לו איזה שעתיים, שלוש ללימוד. יאכל טוב, יישן טוב, וילמד טוב. שבת זה תענוג. אי אפשר לזוז בלי תורה. הגמרא אומרת שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו בתורה. בא פאפוס בן יהודה שהיה אחד מהרוגי לוד ומצאו לר' עקיבא שהיה מקהיל קהילות ברכים ועוסק בתורה. אמר לו 'עקיבא, אי אתה מתיירא מפני המלכות?', ענה לו 'אמשול לך משל למה הדבר דומה. לשועל שהיה מהלך על גב הנהר וראה דגים מקפצים ממקום למקום. אמר להם, מפני מה אתם בורחים? אמרו לו, מפני רשתות שמביאים עלינו בני האדם. אמר להם, רצונכם שתעלו ליכשה ונדור אני ואתם כמו שדרו אבותינו ואבותיכם? ונשמור אתכם בנקיקי הסלעים ואף אחד לא ייגע בכם? אמרו לו, אתה הוא שאומרים עליך פיקח שבחיות? אין אתה פיקח אלא טיפש, שוטה. מה במקום חיותנו כמים אנחנו מתייראים, במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה'. נתאר לנו שאדם חולה ב'אסטמה' וקשה לו לנשום ומחובר לכלון חמץ. בא אחד

צדיק באמונתו יחיה
דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
מאת הרב יוסף ענדלחק שליט"א
מאגרי המוסדות

יש לשאול ולנסות להבין מהי היתה הסיבה העיקרית אשר השם יתברך לקח את עם ישראל ממצרים ובמקום להעביר אותם דרך מעבר רפיח לישראל תוך שלוש שעות, העביר אותם ארבעים שנה עד שהכניסם לארץ ישראל.

מפני מה השם לא לקחם מיד לארץ ישראל ויהיה נותן להם את התורה?

ותשובה לשאלה זו כתב רבינו בחי על התורה ו"ל" "ודע כי כל עניני ישראל ומקריהם כמדרב הכל היה נסיון גמור, כדי שיגדלו נפשם השכלית במדרגות הכתרון שהוא שרש האמונה, כדי שיהיו ראויים לקבל התורה". כותב לנו הרב שכל העיכוב הג'ל אינו אלא כשכיל לחנך אותם היטב באמונה בהשם יתברך מאה אחוז בלי שום ספק, והראייה שהנה רק יוצאים ממצרים מתלוננים שאין מים ובהמשך אין בשר, כל זה היה מורה שעדיין לא חזקים באמונה בהשם מאה אחוז משום הכי לקחם השם למדבר תקופה גדולה וחונכם שם בסבלנות, עד שיקבעו בנפשם יסוד והכנה זאת, וזה כל מטרת התורה, והראייה לכך שהריכרות היחידות שהשם אמרם לישראל היו "אנוכי, ולא יהיה לך" שהם יסוד האמונה, וכל השמונה האחרים נאמרו על ידי משה, וזאת הוכחה הכי חזקה שזוהו רצון השם, שעיקר כוחותינו נשקיע ביסוד זה, "הפוך בה והפוך בה דכולא בה". חיינו אדם שמשקיע ביסוד זה מכל הצדדים הוא אדם השלם, וגם לעתיד לבוא השכר שאדם יקבל על כל מצווה לא ישתווה לעומת מצוות האמונה, ורמת צדקותו בעיני השם ישפט לפי רמת אמונתו, כך כתב בעל המשנה ברורה, ה'חפץ חיים' בספרו "מחנה ישראל", פ"ג, ואלו דבריו: "עוד צריך האדם לידע, שעקר הטובה השלמה העתידה בימי הנאילה, יהיה מגיע לכל אחד כפי גדר האמונה וההתחזקות שהיו לו בהקב"ה בעת הגלות. שאם רפה ידו, אז, חס וחלילה, מתבזבז על ידי זה שלחנו לעתיד לבוא. ואם היתה אמונתו שלמה כה והתבונן תמיד לטובה, ותדומם עבוד זה מדרגתו מאד מאד לעתיד לבוא, ויהא שלחנו שלם מכל טוב".

כמה חשובה מלאכה זו, אשר אדם על ידה משיג ג"כ שמחה ועושר פנימי, וגם זוכה לעשות נחת רוח ליוצרו, חוכה להרחיב את הפנטזיה שלו בעולם האמת בעוד כמה דוגמים.

שנוכח להאמין בהשם בכל המצבים אמן ואמן,

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להצטרפות במייל:
שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת "הצטרפות לקבלת
העלון למייל"
<< להפצת העלון
בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התנהגות ודרכים ברכי
התעלות "במידות טובות" ותעלות דרך
ארץ מאת הרב משה אהרון זוארץ
שליט"א
מאבירי המסורות

כאיש אחד כלב אחד

אברהם – בעל ואבא מסור שזכה להעמיד דורות ישרים מבורכים ואף לדאות נכדים וננינים סביב לשולחנו וכולם יראים ושלמים וכה שנתקיים בו הפסוק: "בניך כשחילי זיתים סביב לשולחןך" (וכני בנים הרי הם כבנים).

השנים חלפו, וגם יומי של אברהם הגיעו. מצבו אט אט החל להתדרדר, עד שהרופאים הודיעו לבני המשפחה שיש לו עוד כמה שעות בודדות והם מחמנים להיפרד מאביהם. עשרה ילדים היו לו לאברהם וכולם התייצבו והגיעו לבית הרפואה להיות קרובים לאברהם בשעותיו האחרונות.

כשראה אותם קם והתייצב ממיטת חוליו: "בני, יש לי בקשה עבורכם, אנא אסף כל אחד מהחצר שלמטה חתיכת עץ קטנה וחורר אליי". הבנים לא הבינו והרהרו בליבם: "שמה נטרפה דעתו עליו, אבל אם זהו רצונו בואו ונכבדו". ירדו הבנים למטה ובמהירות כל אחד אסף לו חתיכת עץ קטנה ושבו לחדר אביהם.

"בני היקרים" – אמר האב בקולו החלוש, "בבקשה שכל אחד מכם ינסה לשבור את חתיכת העץ שהביא". הבנים לא הבינו, מה אבא רוצה, לאן הוא חותר, אבל כשהם ברגעים שכל אחד קיימו מצוותו בהידור וכל אחד שבר בקלות את חתיכת העץ שהביא, "בני", המשיך האב, "בקשה אחרונה לי אליכם, לכו שוב למטה, ושכל אחד מכם יאסוף עשרה חתיכות עצים ויקשור אותם לחבילה אחת ואז תעלו אליי שוב".

הבנים לא הבינו, אך שוב עשו רצון אביהם וכל אחד אסף לו עשרה חתיכות עצים וחזרו לחבילה אחת. יחד עלו שוב לחדר אביהם. "בני האהובים, נסו בבקשה, כל אחד, לשבור את חבילת העצים שהביא". הבנים ניסו, אך ללא הועיל.

"בני אהובים, את המסר הזה הגני רוצה להעביר לכם, לו תהיו מפורדים, כל אחד לעצמו לבד, בקלות ויכול לשבור אתכם, אך אם תשכילו להיות כחבילת העצים הזה – מחוברים ואותכים זה את זה, אף אחד לא יוכל לשבור אתכם".

על אף שסיפור זה מאד נטרסאות שונות, צריך לשנן אותו ובעיקר את המסר שבו: 'חשיבות ועוצמת האחדות'.

על מעמד הר סיני נאמר בפירשנות: "וידן שם ישראל נגד הרה", ודרשו רבותינו: 'כאיש אחד כלב אחד' שבמעמד הר סיני זכו והיו עם ישראל כאחדות מופלאה.

בהגדה של פסח נאמר: "אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה, דינו". שואלים: מה המשמעות ועל מה דיינו אם קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה, הרי כל מעמד הר סיני תכליתו קבלת התורה?

ומבארים על פי היסוד שלמדנו: במעמד הר סיני היתה אחדות מופלאה בין כל עם ישראל. אילו קרבנו לפני הר סיני – חזינו להיות כאיש אחד כלב אחד, ולא נתן לנו את התורה – גם אם לא חזינו לקבלת התורה, דיינו – די בזה לנו כדי להיות ולשכח לבוראנו על שזיכנו לאחדות מופלאה שכוו.

שנוכה תמיד לאחדות ולאורכה כינינו וידידו ה' לנאלנו ברחמים, אבי"ר.

"במאמר הקודם הובא מעשה, מקור המעשה ברבנו יוסף חיים בספרו 'עוד יוסף ח' פרשת ויצא ולא כפי שנכתב פירשת עקב.

משולחן המלך

מתנת השבת

שמעתי על איש העסקים אשר מזכה את הרבים מאוד ר' לב לכייב הי"ו, שבשנות השמונים החליט לקנות את 'קניון רמת אביב' בשווי של מיליארד דולר. הסעיף הראשון בחוזה היה שביום שבת הקניון יהיה סגור לגמרי. ראש העיר של ת"א מאד חרה לו שהוא עושה כפייה דתית, והוא פנה לבג"ץ שיכפו עליו לפתוח את הקניון בשבת. לב לכייב הגיע לדין בלי עורכי דין. נשיא בית המשפט אהרון ברק פתח את הדיון ואמר 'מר' לכייב, הקניון שלך לא ממוקם בבני ברק או בני"ם, אלא בת"א ששם מחללים שבת. אתה לא יכול לקנות פה קניון ולסגור אותו. זה כפייה דתית'. לב לכייב בעצמו קם ואמר דבר שהדהים את כל הנוכחים – 'אדוני השופט, תאר לעצמך, שהגיע לארץ הנשיא האמריקאי 'טראמפ' וחוסמים את כל הכבישים בארץ לכבודו. ואז, טראמפ מבקש ללכת לאהרון ברק הנשיא. לוקחים אותו לביתך, והוא דופק לך כדלת ומוסר לך מתנה ואומר 'זה המתנה הגדולה ביותר שיש, והבאתי לך אותה מארה"ב. כבר במשך הרבה שנים החלטנו להעניק לך את המתנה'. תאר לך, ממשיך לב לכייב ואומר 'שהיית אומר לו 'קח את המתנה ותענף לי מהעניינים! איזה בושה גדולה זו?'. כבוד השופט, זה בדיוק מה שאתה רוצה שאעשה לבורא העולמים. בורא עולם אמר למשה רבינו 'מתנה טובה בכית גנוז, ושבת שמה', והקדוש ברוך הוא הביא את זה לעמ"י, ואתה רוצה שאני אזורק אותה?? לא אעשה לעולם כזה דבר'. התרשם השופט מהרצינות שלו, ואמר לו שלא יפתח בשבת את הקניון

למרות שהיא גדה כאן בעולם, יש לה חוקים של העולם העליון. לכן באמת הגמרא פטרה את עמלי התורה ממסים וארגוניות וכו'.

לפעמים אדם עסוק והראש שלו עסוק ולא יכול ללמוד. אבל בשבת קודש, שבת המלכה שהקדוש ברוך הוא נתן לנו, ואמר רבותינו 'לא ניתנו שבתות אלא לעסוק בתורה'. אז אדם יאכל וישתה, ויש לו שעותיים שלוש כלילה ללמוד, ועוד שעותיים שלוש ביום, ויצא חמש שש שעות שהוא עוסק בתורה בשבת, והקדוש ברוך הוא שמח בו.

באמסטרדם שבחולנד היה גר יהודי אחד שהיה לו מפעל שטיחים והיו קוראים לו מר' פרנס. כליל שבת כל המשפחה ישבה ליד השולחן ואיזה שבת הייתה. הם יושבים ושרים ואוכלים ואומרים דברי תורה, ולפתע אומרים שיש איזה דחיפות וההשליח בא בשליחות הנסיך שמבקש לשלוח לארמון חמישה שטיחים כפי הזמנה שרשומה בידו. כלילה יש לו מסיבה וחייב לקשט את הארמון והשעה דוחקת. אמר להם 'יא חביבי, אני לא עושה שום דבר. אני מצטער, לא יכול למלא את הבקשה של הנסיך, כי שבת היום ואני יושב ועוסק בתורה ואני אוכל שותה ומתפלל. יום ראשון, מה שירצה הנסיך מקובל עליי'. חזרו לנסיך ואמרו לו. אמר להם 'תגידו לו שחייב להביא את השטיחים', וכתב מכתב חריף שאם לא יבוא, יעניש אותו, 'ואפילו אני מוכן לשלם על זה פי כמה וכמה, רק שיביא לי את זה היום'. אמר מר' פרנס 'אי אפשר. לפני שהוא דיבר איתי, יש לי הוראה ממלך מלכי המלכים יוצר הכל. הוא ציווה עליי לנחם בשבת. אני לא יכול למכור. לא אחלל שבת!'. השליח יצא נסער ואמר 'איך אתה מתחצף ככה??'. ביום ראשון בבוקר שלחו לו הזמנה בשעה 10 בבוקר לבוא לנסיך. הוא לא פחד ובא. הנסיך מסתכל עליו בחיוך ואומר 'תסלח לי מאי נעימות שנגרמה. כליל שבת ביקר אצלי איזה אחד מעשירי תבל ודיברנו על היהודים. העשיר הזה טען 'אי אפשר לסמוך עליהם. היהודים מעניין אותם רק כסף, אך אני התנגדתי לדבריו ואמרתי שהיהודים נאמנים לדתם'. והחלטנו לבדוק זאת ושלחתי לקרוא לך כמה פעמים. ועמדת בניסיון.

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב.....

שיעור הדף היומי
מפי הרה"ג דן גבאי שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות וסויות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

בימים: א, ב, ד, ה, בשיבת המישי"ר רח' אורט ישראל 4, בת ים
17:40 תפילת ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותגלה שגם אתה יכול לסיים מסכתות בהבנה ובהנאה

שותיה קלה וחמה
לדוחות הלומדים

זוהר על הפרשה

כל הברכות והשפע שבעולם יורדים בזכות השבת כי היא מקור הברכה

(דף פ"ח ע"א) זכור את יום השבת לקדשו. (שמות כ) רבי יצחק אומר, כתיב כתוב בשבת בראשית (כ כ) ויברך אלהים את יום השביעי הרי שבשבת יש ברכה ושפע לעולם, וכתוב במן (שמות טז) ששת ימים תלקטוהו וכיום השביעי שבת לא יהיה בו. כיון דלא משתכח ביה מזוני. מה ברכתא אשתכח ביה וקשה כיון שלא נמצא ביום השבת מזון ושפע מן השמים דהיינו שלא ירד המן בשבת. א"כ מה הברכה שנמצאת בו שעל זה אמר ויברך אלקים את יום השביעי.

אלא הכי תאנא אלא כך למדנו, כל ברכאן דלעילא ותתא, ביומא שביעא תלין כל הברכות של מעלה ושל מטה ביום השביעי הן תלויות. ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעא ולמדנו מדוע לא נמצא מן השמים ביום השביעי, משום דהוא יומא, מתברכאן מניה כל שתא יומין עלאין היות שאותו היום שהוא שב"ק בחינת בינה, מתברכים ממנו כל ששת הימים העליונים שהם חג"ת נה"י. מהבינה העליונה שהיא מקור הברכה, העומדת מעל חג"ת נה"י, וכל חד וחד יחייב מזוניא לתתא, כל חד ביומוי וכל אחד ואחד מהחג"ת נה"י שהם ששת ימי השבוע נוון מזוני למטה כעוה"ל כל אחד ביום שהוא שולט בו, והמשל יום א' חסד, יום ב' גבורה וכו', מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעא וכל זה מאותה הברכה שמחברך ביום השביעי מהשפע שקיבל ביום שב"ק כי יום שבת הוא מקור הברכות, ולכן לא ירד מן ביום שב"ק, כי החג"ת נה"י מקבלים עתה השפע להשפיע לכל ימי השבוע ובזמן זה אינם משפיעים למטה. ועתה מוכן מה שאמר ויברך אלהים את יום השביעי, שכל הברכות של כל העליונים והתחתונים ביום השביעי תלויים שהיא הבינה העליונה היא מקור הברכות היא מקבלת שפע ביום הזה ומשפיעה בכל ששת הימים.

ובגניי כך, מאן דאיהו בדרגא דמהימנותא, בעי לסדרא פתורא ובשביל כך, שכל הברכות והשפע נשפעים מיום השבת, מי שהוא במדרגה של אמונה מעולם האצילות וכן נשמות עם ישראל, צריך לסדר השולחן של ד' רגלים כמו שולחן של לחם הפנים אורך י"ב טפחים ורוחב ו' טפחים וגובה ט' טפחים, ולאחריה סעודתא בליליא דשבתא ולתקן ולהכין הסעודה בליל שבת קודש בלחם ויין ובשר ודגים וכו', בגין דיתברך פתורא כל אנון שתא יומין כדי שיתברך שולחנו כל אותם ששה ימים, דהא ביהוה זמנא, אזמנן ברכה, לאתברכא כל שתא יומין דשבתא שהרי באותו זמן בליל שבת כשארם מסדר שולחן יפה, מזדמן מן השמים שפע ברכה שיתברכו כל ששת ימי השבוע, וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא והברכה לא תמצא בשולחן ריק. ועל כך, בעי לסדרא פתורא בליליא דשבתא ולכן צריך לסדר שולחנו בליל שב"ק, בנהמי ובמזוני בלחם ומזון שכבר בעריכת השולחן בליל שבת משפיע לכל

ממלכת הרשב"י

עיר וקדיש מן שמיא נחית

ימי השבוע, כמו שולחן לחם הפנים שבעריכתו לכד השפיע הברכות.

רבי יצחק אומר, אפלו ביומא דשבתא נמי אפילו ביום השבת ג"כ ראוי מאד שיסדר שולחנו זה בכדי לקבל השפע מברכת מדת היום שהיא ברכה עליונה יותר, ולא מספיק מה שעשינו בליל שבת לקבל מהמלכות, אלא צריך גם ביום. רבי יהודה אומר, בעי לאתענגא בהאי יומא, ולמיכל תלת סעודתי בשבתא רבי יהודה מוסיף ואומר שהברכות והשפע שיורדים בשבת, אינם תלויים רק בסידור השולחן לכד, אלא צריך להתענג בזה היום ולאכול שלש סעודות בשבת, ולא די בסידור השולחן אלא צריך לאכול ממש, בגין דישתכח שכעא וענגא בהאי יומא בעלמא כדי שימצא שובע ועונג בזה היום בעולם, וישפיע לכל ששת ימי השבוע שפע ברכה מלמעלה, וכפי שיאכל ויתענג לכבוד שבת, כך יושפע עליו שפע ברכה מלמעלה.

רבי אבא אומר, לאזדמנא (ס"א לאזדמנא) ברכתא באנון יומין דלעילא, דמתברכאן מהאי יומא רבי אבא אומר, מה שצריך לאכול ג' סעודות ולהתענג, הטעם הוא כדי שתזדמן ברכה באותם ימים עליונים שמתברכים מיום שבת שהם חג"ת נה"י שמקבלים שפע מהבינה שמתברכים מה היום ע"י מצות עונג שבת וג' סעודות שבת. ונחאי יומא, מליא רישיה דזעיר אנפין, מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכלא זה היום שהוא מעין עוה"ב שהיא בחי' הבינה, ממלא את ראשו של ז"א במוחן דחב"ד מטל העליון שיורד מעתיק הקדוש שהוא א"א הסתום והנעלם מכל השגה - אל הבינה, ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין, תלת זמני, מכד עייל שבתא, דיתברכון בלהו בחדא ואז ז"א מוריד את השפע אל השכינה הקדושה הנק' חקל תפוחין קדישין, שלש פעמים בשלש סעודות כאשר נכנס שבת שיתברכו כל הז"ת כולם כאחד דרך הבינה, ועי"ז יושפע השפע לכל ימי השבוע.

צריך האדם להתענג בסעודות שבת ולשמוח בהם

ועל דא בעי בר נש, לאתענגא תלת זמנין אלין, דהא בהא תליא מהימנותא דלעילא ועל

בגין דא יפקון מן ג

כן צריך האדם להתענג שלש פעמים אלו, שהרי בזה העונג של שלש סעודות בלחם ובשר ודגים, בזה תלויה האמונה העליונה והמשכת השפע מא"ס ב"ה לכל ימי השבוע, כי המענג את האמונה שהיא השכינה הקדושה, היא משפיעה עליו לכל ימי השבוע שפע ברכה והצלחה, בעתיקא קדישא סעודת הבוקר היא בעתיקא שהוא א"א, משם נמשך השפע, ובזעיר אפין ובסעודה שלישית היא ב"א שבא לו אור ומוחן ע"י א"א, ובחקלא דתפוחין ובשכינה הנקראת שדה תפוחין ע"י ז"א, הוא בסעודה ראשונה ליל שבת. ובעי בר נש לאתענגא בהו, ולמחרי בהו וצריך האדם להתענג בהם בסעודות שבת ולשמוח בהם, כי בהיותו מתענג מעורר את העולמות העליונים ומוריד שפע. ומאן דנרע סעודתא מנייהו, אחזי פנימיותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סגי ומי שמחסיר סעודה מהן משלש סעודות, מראה שיש פגם למעלה ועונשו של אותו אדם גדול כי הוא גורם להחסיר השפע העליון בפרצופי האצילות.

בגניי כך, בעי לסדרא פתורא, תלת זמני, מכד עייל שבתא ועל כן צריך האדם לסדר שולחנו שלש פעמים כאשר נכנס שבת, כלומר סך הכל כל השבת ג' סעודות עם הלילה, ולא ישתכח פתורא דיקניא, ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא. ובהאי מלה, אחזי, ותלי מהימנותא לעילא ולא ימצא שולחנו ריק ותשרה הברכה עליו כל שאר ימי השבוע מכא השפע שנשפע עליו בשבת מפני שעשה את שולחנו כלי לקבלת השפע ביום השבת, ובהו הדבר שמקיים ג' סעודות בשבת מראה האדם שבוה תלויה כל המשכת השפע לימי השבוע, ותולה אמונתו למעלה להמשיך השפע.

מעלת האדם ששמר ג סעודות שבת

רבי שמעון אומר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא זה האדם שהשלים שלש סעודות בשבת, קלא נפיק ומכרזא עליה (ישעיה נח) אז תתענג על יהוה, דא סעודתא חדא, לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין קול כרוז יוצא ומכרזו עליו, אז תתענג על יהוה. ופירש רשב"י שזה הפסוק כנגד סעודה אחת כנגד פרצוף א"א המקודש מכל הקדושות כלומר יותר מאו"א שנקראים קדושים, והיא סעודה שניה שאז מקבלים שפע מעתיקא והמשך הפסוק והרכבתך על במתי ארץ, דא סעודתא תניינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין והרכבתך על במותי ארץ, זו סעודה שניה כנגד שדה תפוחין קדושים שהיא המלכות הנק' ארץ, ולמעשה היא הסעודה של ליל שב"ק שאז הקב"ה שם אותו עם המלכות לקבל השפע מהדין שהיא מקבלת. והאכלתך נחלת יעקב אביך פירוש, דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אפין זה שלמות של השפע שנשלם בו"א הנקרא יעקב ע"י עתיקא קדישא שמאיר ומתגלה כמנחת שבת ולכן כאשר תקיים סעודה זו והאכלתך מאותה נחלה שז"א הנקרא יעקב מקבל.

זוהר על הפרשה

כולם סובכים אותו ויונקים ממנו. **ובעי כר נש למחרי** **בסעודתיה** וצריך האדם לשמוח הרבה בסעודתו של ז"א כי סעודה שלישית כוללת כל ג' הסעודות ומי שלא עשה אותה כאילו לא עשה שום סעודה, **ולאשלמא אלין סעודתי** ולהשלים אלו הסעודות כי רק עתה בסעודה זו נשלמו כל הסעודות, **דאינון סעודתי מהימנותא שלימתא**, **דזרעא קדישא דישראל די מהימנותא עלאה**, שאלו הסעודות של שב"ק הן הסעודות העולם האצילות שנקראים אמונה שלימה וזו של עם הקודש ישראל אשר כך אתפאר שמאמינים בקב"ה של האמונה העליונה, **דקא דילהון היא, ולא דעמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות** כי אלו העולמות והספירות העליונות שייכות לעם ישראל ולא של שאר עמים עובדי עבודה זרה, כי אומות העולם מקבלים השפע מהקליפה ועם ישראל מקבלים מהספירות הקדושות העליונות. **ובגני כר אמר**, (שמות לא) **בני ובין בני ישראל** ומשום כך נאמר שהשבת היא החיבור של עם ישראל עם הקב"ה, ואומות העולם אין להם חלק בחיבור הזה להקב"ה שהרי גוי ששבת חייב מיתה.

השכר הגדול למקיים את ג' הסעודות ומאידך העונש למבטלם

תא חזי, בסעודתי אלין, אשתמודעון ישראל בא וראה שכאלו שלוש הסעודות של שבת, ניכרים ישראל בג' דברים, ואלו הם, **דאינון בני מלכא א'** - שאלו, בני ישראל, הם בני המלך ז"א קדישא, וזה ניכר שמקיימים סעודה שלישית כראוי. **דאינון מהיכלא דמלכא ב'** - שאלו בני ישראל מושרשים בחיכל המלך שנשמתם נאצלה ממנו, והחיכל הוא המלכות ונקראת היכל לפי שהיא היכל של ז"א, וזה ניכר שמקיימים סעודה ראשונה כראוי, **דאינון בני מהימנותא ג'** - שאלו בני ישראל הם בני האמונה שהיא עולם האצילות, וזה ניכר ע"י שמקיימים סעודה שניה כראוי, שהיא כנגד עתיקא קדישא שהוא כולל כל עולם האצילות, **ומאן דפגים חד סעודתא מנייהו** ומי שפוגם ומחסר אפילו רק בסעודה אחת מאלו ג' סעודות שבת, **אחזי פגימותא לעילא מראה הפגם למעלה** כפרצופי עולם האצילות, **ואחזי גרמיה** ופגם זה מראה על אותו אדם ג' גרעונות, ואפילו שפגם רק בסעודה אחת ושתי סעודות קיים כראוי (רמ"ק), ואלו הם הגרעונות **דלאו מבני מלכא עלאה הוא א'** - שאינו מבני המלך העליון שהוא ז"א קדישא, **דלאו מבני היכלא דמלכא הוא ב'** - וכן מראה בעצמו שאינו מבני המלך שהיא המלכות **דלאו מוזהרעא קדישא דישראל הוא ג'** - מראה בעצמו שאינו מהזרע הקדוש של בני ישראל שנשמתם מהאצילות. **ויחבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'** ונותנים עליו ג' דברים של דין גיהנם, שהם אש ושלג ושרביטא דאשא, כמ"ש בפרשת תרומה כנגד שלש סעודות שביטל כי כזה מראה שאכל רק להנאת עצמו (מק"מ).

ממלכת הרשב"י

צריך לכלול בסעודות שבת כח המחשבה דבור ומעשה.

רבי שמעון, כד הוה אחי לסעודתא, הוה אמר הכי, אתקינו סעודתא דמהימנותא עלאה, אתקינו סעודתא דמלכא, והוה יתיב וחרו כאשר היה בא לסעודה של שב"ק היה אומר כך, תתקנו ותכינו הסעודה של האמונה העליונה האצילות, תתקנו ותכינו את הסעודה של המלך, והיה יושב ושמוח מהאור הגדול שנמשך ע"י הסעודות. **כד אשלים סעודתא תליתאה, הוו מכרזי עליה** וכאשר השלים רבי שמעון סעודה שלישית היו מכריזים עליו מן השמים, (ישעיה נח) **אז תתענג על יהוה והרבה בתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך** וכמו שרשב"י פירש פסוק זה על סעודות שבת לעיל.

מעלת סעודה שלישית

ביומא דשבתא, בסעודתא הנגינא, כתיב ביום השבת בסעודה השניה כתיב (ישעיה נח) אז תתענג על יהוה, על יהוה ודאי על ה' פירוש הוא פרצוף א"א הנקרא עתיקא קדישא שהוא למעלה מפרצוף ז"א הנקרא הוי"ה ב"ה. **דהחיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא** כי אז באותה שעה מתגלה עתיק הקדוש שהוא למעלה משם הוי"ה בחינת ז"א, ולכן אנו רוכבים על במותי ארץ, **וכלהו עלמין בחירותא ושלמינו** וכל העולמות הם בשמחה כי מתגלה עתיקא קדישא, וכל העולמות בשלמות כי אור הכתר מתגלה באותה שעה, **והדנותא דעתיקא עבדינו, וסעודתא דיליה הוה ודאי** ובסעודה זו אנו עושים השמחה דעתיקא, והסעודה הזו היא של העתיקא בודאי כי הוא עולה וניזון מפה דא"ק.

בסעודתא תליתאה דשבתא, כתיב בסעודה שלישית של שבת כתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביך. דא היא סעודתא דזעיר אפין, דהוי בשלימותא זו היא הסעודה של פרצוף ז"א שהוא בעת הזאת בשלמות כי עולה עתה לעתיקא קדישא וניזון מהאורות היוצאים מפה דעתיקא, ועוד שמתגלה עתה מצח הרצון. **וכלהו שיתא יומין, מההוא שלימו מתברכן** וכל הששה ימים העליונים שהם הו"ק מתברכים משלמות הכרכות שז"א מקבל כי

כל הפרצופים והאורות נמצאים ביום שבת

ולקבליהו וכנגדו **בעי לאשלמא סעודתיה** צריך להשלים סעודתו השלישית כדי לקבל השפע מפה דעתיקא כמו שז"א מקבל בסעודה שלישית מפה דא"א, **ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי, ולמחרי בכל חד וחד מנייהו, משום דאיהו מהימנותא שלימתא** וצריך להתענג בכל שלושת הסעודות ולשמוח בכל אחת ואחת מהם, לפי שיום השבת הוא סוד האמונה השלימה דהיינו תיקון האצילות. **ובגין כד, שבתא אתיקר, מכל שאר זמנין וחגי, משום דכלא ביה אשתכח** ובגלל זה שבת מתכבדת ומתקדשת מכל שאר זמנים וחגים, היות שכל הפרצופים והאורות נמצאים הם ביום השבת ומאירים אור גדול בסעודות של שב"ק, **ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחגי** ולא נמצא כך בכל הזמנים והחגים, כי בהם מתגלה רק מדרגה אחת ממדרגות האצילות. **אמר רבי חייא, בגין כד, משום דאשתכח כלא ביה, אידכר תלת זמנין** בשביל כך, היות שנמצאים כל האורות וכל הפרצופים בשבת לכן נזכר שלש פעמים יום שביעי בויכולו. **דכתיב** שכתוב (בראשית ב), **ויכל אלהים ביום השביעי** פעם א' כנגד המלכות שנקראת אלהים. **וישבות ביום השביעי** פעם ב' כנגד עתיק שהוא סתום ועליו נאמר ואין אלהים עמדי כי אין בו דין. **ויברך אלהים את יום השביעי** פעם ג' כנגד ז"א שפעמים נקרא אלהים.

לפני הסעודה צריך לומר דא היא סעודתא קדישא

רבי אבא (נ"א רב המנונא סכא), **כד הוה יתיב בסעודתא דשבתא, הוי חד, בכל חד וחד, והוה אמר** כאשר היה יושב בסעודה של שבת היה שמח בכל אחת ואחת והיה אומר, **דא היא סעודתא קדישא** זו היא סעודה קדושה, **דעתיקא קדישא סתומא דכלא** של עתיקא קדישא שהוא סתום ונעלם יותר מכל פרצופי האצילות, וכך היה אומר בכל סעודה וסעודה, כי עתיקא הוא מקור השפע והטל העליון היוור לז"א, ומז"א לחלק תפוחין קדישין. ואח"כ היה מפרט בכל סעודה מאיזה מקום פרטי נמשך השפע אליו.

בסעודתא אחרא הוה אמר, דא היא סעודתא דקודשא בריך הוא בסעודה אחרת והיא סעודה ג' היה אומר זו סעודה של הקב"ה שהוא פרצוף ז"א, כי ז"א עולה לעתיקא קדישא. **וכן בכלהו סעודתי** וכן בכל הסעודות היה מפרט כדלעיל, בסעודת ליל שבת אמר זו סעודה של חקל תפוחין קדישין שהיא המלכות, בשחרית שבת סעודתא דעתיקא קדישא, **והוה חד, בכל חד וחד, והוה שמח** בכל אחת ואחת. **כד הוה (דף פ"ח ע"ב) אשלים סעודתי, אמר אשלימו סעודתי דמהימנותא** כאשר היה משלים הסעודות היה אומר הסעודות של האמונה נשלמו, כלומר של פרצופי האצילות הנקראים אמונה ויש סוד לומר אותם כפה, כי

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודשו
של מרן הגאון המקובל
חכם **בנידו שמואל** שליט"א
על רבותיו חכמי ישראל **שרפי הקודש**
ומה ששמעו מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

שרפי קודש

רבי מאיר אבוחצירא זצוק"ל

קיצור דרך בעולם הזה

וכן סיפר מורנו הרב שליט"א: ועוד בענין חשיבות הפרישות מתאוות העולם בבנין הבית היהודי, שמעתי מהגאון הרב שלמה וולבה זצ"ל, שהיה משגיח בשיבת "באר יעקב" ומחבר הספר 'עלי שור', ומדריך חתנים ידוע אשר התווה קו חשיבה ייחודי לדורנו. והייתי הולך לשמוע את דרשותיו מידי פעם כפעם.

ופעם סיפר הרב וולבה, שטס מצרפת לארץ ובמהלך הטיסה הוא חשב לעצמו, שיש מקומות בעולם שאפשר להסתדר ולהגיע אליהם גם בלי לטוס, אך הנסיעה תארך שעות רבות. לעומת זאת, בטיסה אפשר לקצר דרך של חמש-עשרה שעות נהיגה לשעה אחת אווירית.

והמשיל זאת הרב וולבה ואמר, "אם אדם לא מחובר לעוה"ז ולתאוות, הנסיעה של חייו עוברת מהר. אך אם האדם מחובר לארציות, הנסיעה לוקחת זמן

רב". זו תוכנה שעלתה לרב בשעותיו במטוס... וכך זה בענייני העולם הזה וביחוד כאשר מקימים בית נאמן בישראל, שרוצים להגיע ליעדים חשובים מהר, צריך להיזהר לא להיות מחוברים לגשמיות וענייני העולם הזה, אלא להתעלות בדרך ישרה וטובה, וכך לזכות ולנהל את החיים על מי מנוחות.

בדבר ישועה ורחמים

עוד סיפר מורנו הרב שליט"א שפעם בהיותו עם הצדיק ר' יוסף וולטוך אצל ר' מאיר נכנס יהודי מעדות אשכנז לקבל ברכה שיזכה לבנים לאחר שנים רבות שלא זכה להיפקד בפרי כסן, אמר לו ר' מאיר אם תארח בכוון את ר' יוסף באופן קבוע בכל עת שיחפץ אף שיש בזה קושי גדול שלא יהיה באפשרותם

סיפר מורנו הרב שליט"א על גדלות עוצמתו וקדושתו של ה'כבא מאיר' וכה דבריו:

רבי מאיר זצ"ל היה איש קדוש ופרוש מהעולם הזה, כשהיה יוצא מהבית

לכית הכנסת,

אחרי שירד

את מדרגות הבית

היה מבקש שיקשרו לו בד

שחור סביב לעיניו, כדי

שלא יראה שום דבר

עד שיגיע לבית

הכנסת. זאת,

למרות שכל

הדרך היה

יושב בתוך

האוויר.

ורק כשכבר

ישב על מקומו

בבית הכנסת, לפני

התיבה, היו מתירים את

קישורי הכד הקשור סביב

עיניו. וכך היה הדבר

חוזר על עצמו

גם בדרך חזרה

הביתה. הכד

השחור היה קשור לעיניו עד שפתח את דלת הבית ונכנס פנימה.

סיפר מורנו הרב שליט"א, שכל מה שהיה אומר להם בבא מאיר היה קדוש מבחינתם, כי בבא מאיר שמר פיו ועיניו, ולכן כל הרב היוצא מפיו היה קדוש.

וזכרנו כשהיינו אצל רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל היה מתבטא בזה הלשון: "כל יום אני מוריד כוס של דמעות על הילדים שלי כדי שאזכה שילכו בדרך ה' ויהיו תלמידי חכמים".

והוסיף, "אני לא דואג על עצמי, שלא יצערו אותי. אני רוצה שלא יצערו את הקב"ה, ושלא יצאו ממני אנשים שיצער את הבורא יתברך. על כן אני מתפלל עליהם שיפרשו מענייני תאוות עולם הזה, ועל ידי כך יצליחו בתורה".

לצאת לחופשות ככל עת שתחפצו וכל שאר דברים המשתמע מכך, תזכו להפקד בזרע של קיימא. שמע האיש לדבריו של ר' מאיר והיה מארח את ר' יוסף בכל עת שהיה שוהה בירושלים עיר הקודש וזכה ונפקד בכנים ובני כנים כסיעתא דשמיא.

וסיפר עוד מורנו הרב, שכאשר נולד בנו הצעיר של ר' מאיר, הלא הוא האדמו"ר רבי ישועה ורחמים, לא ידע מורנו הרב מכך ולא הגיע לשמחת הברית. כשנודע לו שהפסיד את הברית, נצטער מאד על כך, ואמר זאת לדרי מאיר. אמר לו ר' מאיר שמחמת שלא זכה

להגיע לברית, יבוא להשתתף בסעודת יום השלישי למילה שתערך למחרת בביתו של ר' מאיר. ואכן הגיע מורנו הרב שליט"א לסעודה זו ור' מאיר כיבדו ושימחו. וחיבר ר' מאיר שיר מיוחד לכבוד סעודה זו, שיר ששורתיו מסתיימות שמסתים במילים של שמו ישועה ורחמים לכלל ישראל.

במוצאי שביעי של פסח נפתחין המוחין

סיפר מורנו הרב שליט"א, שכל מוצאי שביעי של פסח היה הולך להתברך אצל ה'כבא מאיר' זצ"ל. ומדוע דווקא אז? כי יש ענין להתברך בזמן זה אצל הצדיקים. מנץ? כתוב, "זכיום השביעי מקרא קודש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו", והכוונה היא, שיתכן כל

עם הרב וואזנר

קדושת השבת בבית משפחת אבוחצירא

עוד סיפר מורנו הרב שליט"א, שכשהיו הולכים לרבי מאיר אבוחצירא זצ"ל, היה מספר להם על קדושת השבת ששרתה בביתם במרוקו, כאשר בערב שבת היה עילוי לעולמות והיו חשים את אוירת הקדושה עד שאפילו הבהמות שבחצר היו מהלכות על שתיים ומקלות אור מקדושת השבת, כמו שהיה אצל הבעש"ט, שגם בעירו הבהמות היו הולכות על שתיים מכניסת השבת עד צאתה.

כמו שאומר "בעל הטורים", שבתורה, בפסוקים המתירחים לנושא ה'שבת', יש סה"כ ל"ט פסוקים, כנגד ל"ט מלאכות האסורות בשבת.

ואפילו כל הרשעים יוצאים מהגיהנום בשבת קודש, פרט למכעיר אש בשבת בעוה"ז, שמבעירים גם לו שם את האש אחרי פטירתו - מידה כנגד מידה, על כך שעבר על הלאו מדאורייתא "לא תבערו" אש בכל מושבותיכם ביום השבת".

פטפטי אורייתא

עוד סיפר רבינו, שכאחת הפעמים ששהה אצל רבי מאיר ביחד עם ידידו המפורסם רבי חיים טודרוס תפילינסקי זצ"ל, הגיע בנו בכורו של רבי מאיר, הלא הוא האדמו"ר רבי אלעזר זצ"ל, ורבי חיים הרגיש שצריך לומר ענין מסוים לרבי מאיר. לסובבים היה נראה שהוא סתם מבקש לפטפט ולמשוך תשומת לב, אך לא כן היה.

ר' חיים החל לשאול את רבי מאיר שאלות שונות, ואז שאל: "רבינו מאיר, מה דינו של חלב יונה?" קם רבי אלעזר ותמה בפני אביו, מה מקום לשאלה בלתי מציאותית זו?! השיב רבי מאיר לרבי אלעזר, שלא יקפיד, מפני שדברים אלו הם "פטפטי דאורייתא" (ובחברת הקדושה של רבי מאיר שהיה מדבר בשפה המרוקאית הדבר נשמע בלשון "פצפצי דאורייתא"). והסביר עוד, שידוע שיש אריכות דברים בדברי רבינו האדמו"ר בסוד הפיכת הדם לחלב כגון הכרומה ובשאר יונקים, ורבי חיים רצה להבין ולדמוע מדוע לא שייך סוד זה בעופות.

ואותו יהודי פרץ בבכי מר. כאשר ראתה זאת הכלה הרבנית פרצה אף היא בככי, ואילו אותו יהודי יצא מלפני ר' מאיר בצער גדול. כששמע ר' מאיר את בכייתה של הכלה הרבנית, אשת מורנו הרב שליט"א, צעק בקול גדול: "אין לך לבכות, כי עליכם נגזר בשמים גזרות טובות, שיהיו לכם ילדים ויגדלו לתורה ומצוות!" כבא מאיר ברכם ברכות רבות, עד שנתיישבה דעתה של הרבנית.

אחת מציפורי השמים באה אל ר' מאיר אבוחצירא זצ"ל, שכאשר היה דיין במרוקו, באה אישה ובכתה בכי תמרורים, ותינתה לפניה את צערה שבעלה מענה אותה ומסרב לתת לה גט. ראה רבי מאיר שהבעל אכן חייב לגרש את אשתו על פי דין, והשיב לעומתו כי "ידוע לך על פי תורתנו הקדושה שהאישה קונה את עצמה בגט או כמיתת הבעל. אם אינך כוחר באפשרות הראשונה, משמים יסוכבו כנגדך את האפשרות השנייה".

מיני הרהורים בעיקרי האמונה, או תמידיות שגולדות לאדם בענייני העולם הזה כמו איך הוא יתפרנס וכו'. לכן בשביעי של פסח שנאמר בו "וביום השביעי מקרא קודש", כאשר "מוצח החכמה" כבר נכנס באדם ונפתחו לו המוחין, אז הוא הזמן המסוגל ללכת אצל הצדיקים - להיקרא אל קדושי ה' - כדי להתעלות באמונה, ועל ידי כך יזכה שכל מלאכת עבודה לא יעשו - ויחזק בטחונו באחד ולא יפחד. לכן, נהגו חכמי מרוקו לערוך חג ושמחה של חזקת האמונה.

"רואה את הילד שם"

מספר מורנו הרב שליט"א, שהיה הולך אצל ר' מאיר אבוחצירא כל שבוע, והיו שם ניסים ונפלאות דרך קבע.

מעשה היה בכיתו של ר' מאיר, שהגיעה משפחה אחת מצרפת ל'בכא סאלי', ונכנסו בכיות וכאב ותינו לפניה על צרתם, וסיפרו שחטפו את בנם בלונדון ועקבותיו לא נודעו, וביקשו שיפעל למענם ישועה.

השתתף ה'בכא סאלי' בצערם, אך ספק כפיו ואמר "אני, אין לי כח, אבל תלכו לכן שלי, ה'בכא מאיר', שגיד מה לעשות במקרה ששחר לפתחנו".

קרובי החטוף חשו אל ביתו של רבי מאיר זצ"ל, ובפיהם ציווי של אביו הקדוש. רבי מאיר אשר האזין לדברים בקשב רב, השיב לאלתר - "אם אבא אמר כך, כנראה אוכל לעזור בעניינכם".

ואז לקח רבי מאיר דף ועטועם עיניים עצומות צייר את הרוחב והבנין

הקומה והדירה בה נמצא בנם. ניסו ההורים ההמומים לומר לרבי, שכבר ביקרו השוטרים באותו מקום, ולא ראו את הילד. אך 'בכא מאיר' זצ"ל, נענה לעומתם שהוא רואה את הילד במקום הנזכר, ושישבו לחפש על פי התנאים. המשפחה העבירה את המידע הנ"ל למשטרה המקומית, והם איתרו את הילד בדיוק כפי שאמר הרב, כשהוא בריא ושלם.

בגט או במיתה

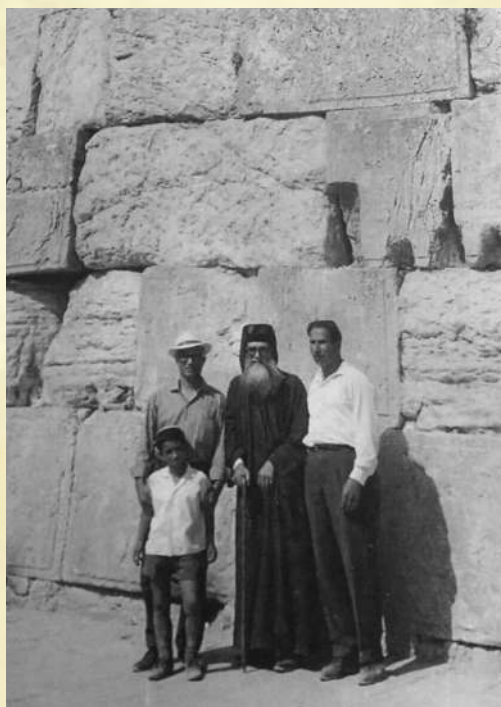
סיפר מורנו הרב שליט"א, שסיפר לנו האדמו"ר צדיק יסוד עולם ר' מאיר אבוחצירא זצ"ל, שכאשר היה דיין במרוקו, באה אישה ובכתה בכי תמרורים, ותינתה לפניה את צערה שבעלה מענה אותה ומסרב לתת לה גט. ראה רבי מאיר שהבעל אכן חייב לגרש את אשתו על פי דין, והשיב לעומתו כי "ידוע לך על פי תורתנו הקדושה שהאישה קונה את עצמה בגט או כמיתת הבעל. אם אינך כוחר באפשרות הראשונה, משמים יסוכבו כנגדך את האפשרות השנייה".

הבעל בו לדברי הרב והמשיך למאן ולסרב לתת לה את הגט, וכעבור יום או יומיים מת אותו האיש.

כל אחד יקבל תיקונו באהבה

ואספר מורנו הרב שליט"א שלאחר נישואיו הגיע עם הרבנית הכלה להתברך

אצל ר' מאיר זצוק"ל. וכאשר הגיע לביתו של ר' מאיר היה שם יהודי יקר יוצא עדות אשכנז שביקש שרבינו יגזור שיהיו לו ילדים, ור' מאיר לא רצה לגזור, ואמר לו בזה"ל: "אבא (בכא סאלי) ציוה עלי יותר לא לגזור ואין באפשרותי לגזור זאת". אולם היהודי הנ"ל המשיך להפציר פעם אחר פעם, ור' מאיר היה מסביר לו שאינו יכול לגזור. והיהודי הנזכר לא שת ליבו לדברי ר' מאיר והמשיך ללחוץ ולהפציר בר' מאיר, עד שקם ר' מאיר ואמר, "גזירת שמים שלא יהיו לו ילדים!"

בכותל המערבי

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיושר

סימן שכח

המשך דיני רפואה בשבת

האם מחללים שבת על אדם שספק אם יחיה?

כתב בשו"ע (סי' שכט סע' ד), שאפילו מצאנו מרוצץ שאינו יכול לחיות אלא לפי שעה, מחללים עליו את השבת.

וכתב בכיה"ל (שם ד"ה אלא לפי) אע"פ שלא שייך בזה הטעם של "חלל עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות הרבה", מחללין, שמה שאמרו "שישמור שבתות הרבה" לא דוקא הוא, אלא ה"ה לשאר מצוות, וכיוצא בכתב המאירי (ביומא פה. ד"ה אמר המאירי) שאפילו ישוב באותה שעה בליבו ויתוודה כדאי להציל את נפשו, ונ"מ הסיק הכיה"ל שכל זה רק לטעם בעלמא, אבל למסקנא אין הטעם תלוי כלל במצוות אלא דוחים את כל המצוות בשביל חיים של ישראל, ולפי זה אפילו קטן מרוצץ מצילים, אע"פ שלא יבוא לכלל גדול, ולא ישמור שבתות וגם לא יתוודה, וה"ה חש"ו שמחללים עליהם שבת.

תינוק שנולד בחודש השמיני, פסק השו"ע (סי' של סע' ח) שאין מחללים עליו שבת, וכתב בחזו"ע (ח"ג עמ' קיג) שכוננו שיש מכשיר הנקרא אינקובטור, ואפשר ע"י להציל תינוקות אלו, מותר לחלל עליהם שבת, ואפילו על עובר שכמעט אמו כתבו האחרונים, שמחללים עליו שבת (שש"כ פל"ו אות ג, חזו"ע ח"ג עמ' שלח).

האם שבת הותרה או דחיה אצל פיקוח נפש?

הגמ' ביומא (פד:) דנה האם שבת הותרה אצל פיקוח נפש או שבת דחיה אצל פיקוח נפש, כלומר האם במקום פיקוח נפש אין כלל את מצוות שבת (כיון שהותרה), או שיש את המצווה והיא רק דחיה משום פיקוח נפש, ונפק"מ בזה לחולה שיש בו סכנה, האם מותר לעשות עבורו רק מה שנוגע ישירות לרפואתו להוציאו מכלל סכנה, אבל מה שרק נספח לרפואתו שאם לא יעשה לא יבוא לכלל סכנה אין לעשות, או שכל מה שנוגע לרפואתו התירו לצורך חולה שיש לו סכנה, (ומדובר בדברים שהם פעולות של רפואה ממש אלא שאינם מוכרחים לפיקוח נפש, אבל מדידת חום במכשיר חשמלי וכיוצא בזה במקום שלא יסייע לפיקוח נפש, כתב באורל"צ (פ"ב הע' לו) שזה לא בכלל ההותרה כיון שזה לא צורך רפואה)

דעת החזו"ע (ח"ג עמ' רכט), והאורל"צ (ח"ב עמ' רנד), בדעת השו"ע, ששבת הותרה אצל פיקוח נפש, שהרי פסק השו"ע (סי' שכח ס"ד) עושים לו כל שרגילים לעשות לו בחול, אמנם דעת הכיה"ל (שם ד"ה כל שרגילים) ששבת דחיה אצל פיקוח נפש, וכן פסק במנחת"א (ח"א עמ' תלו-תמו).

האם מותר לאדם להתלוות עם החולה לביה"ח?

באופן שהחולה מבקש שיתלו עימו, לכו"ע מותר

להתלוות אל החולה לביה"ח וליסוע ביחד אותו באמבולנס, כיון שאין לו הרגשה נעימה ללכת לבדו, ובאופן שאומר החולה שהוא יסתדר לבדו, דעת האורל"צ (ח"ב עמ' רסב) שאין לעלות אותו לאמבולנס, אמנם לדעת היב"א (ח"ט סי' קח אות קעט) אם יתכן שבביה"ח הוא ירגיש הרגשה לא נוחה, ותחושה של בלבול או פחד, זה יכול להביא אותו לסכנה, ולכן מותר לעלות אותו לאמבולנס, אבל אם לוקחים את החולה לצורך דבר ספציפי ויודעים שגם אם לא ילכו אותו לא יהיה בזה חשש סכנה, אין לעלות אותו לאמבולנס.

מהו הגדר של חולה שיש בו סכנה?

(א) מי שיש לו 39-40 מעלות חום, (ובילדים ובזקנים אפילו פחות), אם לא ידוע סיבת החום, חשיב כחולה שיש בו סכנה, ומותר לחלל עליו שבת אף במלאכות דאורייתא (הלי"ע ח"ד עמ' קנא, שש"כ עמ' תלג).

(ב) אם יש לאדם כאבים באחד מאבריו הפנימיים שהם כחשש סכנה נפשות, והוא מלווה בחום אע"פ שהחום אינו 40 מעלות, מחללים עליו את השבת (שש"כ שם, מנחת"א ח"א עמ' תנר, אג"מ סי' קכט).

(ג) אדם שקיבל מכה על גב ידו, ויש חשש לפגיעה בכלי הדם ואיבוד דם, יש בו פיקוח נפש ומחללים עליו שבת, ומותר אף לפנותו לבית החולים (שש"כ שם).

(ד) אדם שקיבל מכה עמוקה מברזל ויכול להגיע לידו זיהום, אם הוא לא קיבל זריקת טטנוס, הרי זה סכנת נפשות ומותר לו ליסוע לבית חולים, אבל אם קיבל זריקה אסור לו לחלל שבת באיסורי דאורייתא, כיון שיכול לחכות עד 24 שעות (שש"כ שם, שולחן שלמה סע' ז, הליכו"ע ח"ד עמ' קמז בהערה, נשמת אברהם ח"א עמ' קפא).

(ה) אם נמשך מהפצע קו אדום או שהתנפח באדום ויש חשש להדעלה פנימית או זיהום, הרי זה בכלל סכנת נפשות ומחללים עליו את השבת (שש"כ שם, פסקי תשובות סי' שכח סע' ג).

(ו) עקיצת דבורה, אם האדם לא רגיש, אין לחלל עליו את השבת, אבל אדם שרגיש לעקיצת דבורה והתנפח לו הירד, זה יכול להגיע לסכנת נפשות ומחללים עליו את השבת (שש"כ שם).

(ז) אדם שהוכש ע"י נחש או עקרב, ודאי שזה פיקוח נפש ומצוה לחלל עליו את השבת, וכן מצווה להרוג את המכיש ולהביא את הנחש לביה"ח כדי שיוכלו לתת לו את התרופות המתאימות, וכמו כן על שריטת חתול מחללים את השבת (שש"כ שם, הליכו"ע ח"ד עמ' קמז).

(ח) קטן שבלע גוף זר, או חומרים מסוכנים, הרי זה פיקוח נפש ומחללים עליו את השבת (פסקי תשובות סי' שכח אות כב).

מעשרה ביהודי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בעניני חושן משפט
בעריכת הר"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאבכרי מוסדותינו

המכונה שהוציאה עורך כפול

סמוך ל"בריכת החמשה" מונחת מכונה לממכר ממתקים, ראובן שיצא מהביתה רעב, חפץ לקנות לעצמו צ'יפס, הכנים עשרה שקלים והמכונה שהוציאה לו את הצ'יפס לא הוציאה לו גם את העורך המגיע לו על סך ארבעה שקלים, ראובן ניסה לדפוק על המכונה אך ללא הועיל, חיפש את מספר בעל המכונה ולא מצא, עד שהתייאש "אני מוחל לבעל המכונה, אין רצוני שיכשל בגלל" אמר ראובן לאסף שעמד בתור מאחוריו לקנות גם הוא במכונה.

מיד לאחר שפנה ראובן ללכת לדרכו הכנים אסף גם הוא עשרה שקלים ולשמחתו הוציאה לו המכונה שמונה שקלים עורך, ארבעת השקלים המגיעים לו עם ארבעת השקלים שהיו מיועדים לראובן.

חכך אסף בדעתו האם עליו להודיע לראובן שהכסף יצא ולהחזירם לו, או שמא כיון שנתתיאש מהם ראובן יכול אסף לקחת את הכסף לעצמו, ניגש אסף אל הרב לשאול כיצד ינהג.

תשובת הרב: אין לאסף ליתן את הכסף לראובן, וכמו כן אסור לו לקחתו לעצמו, אלא עליו להחזיר את הכסף לבעל המכונה.

הנימוק: מרגע שראובן אמר שהוא מוחל לבעל המכונה ופנה לדרכו, הרי הוא ויתר על זכותו בכסף, דמחילה אפילו בלב מועילה, כל שכן כאשר אמר בפיו שהוא מוחל, ואין צורך לעשות קנין בשביל זה. הכסף שיצא עתה מהמכונה היה של בעל המכונה, וכאשר המכונה מוציאה אותו כטעות אין הוא יוצא מרשותו של בעל המכונה, ועל כן אסור לאסף לקחתו. אע"פ שהמכונה הוציאה את הכסף למקום שאחרים יכולים ליקח אותו, אין זה גורם להתיר לאסף ליטלו, שהרי אפילו אם היה בעל המכונה מניח את ארנקו על הספסל שברשות הרבים, דהוי "אבידה מדעת" פסק השו"ע (סימן רס ס"ד) שאסור ליטלו משם, כל שכן כאן שאינה אבידה מדעת כי בעל המכונה לא ידע מיציאת הכסף.

לזכרון עולם במיכל ה'

להנצחת יקירך

03-5520004

מרדכי

בן חביבה

גבריאל

בן מסעודה

ר' שלום אהרון

בן רחל

איגרת ל בני הנעורים

רעת מידת העקשנות

'וישמע יתרו' מה שמועה שמע ובא קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. יתרו שמע ועוד את נפשו להגיע ולעשות מעשה להכנס תחת כנפי השכינה. אולם מאידך מצינו שנאמר בפרשה הקודמת 'שמעו עמים ירגזו חיל אחו יושבי פלשת או נבדלו אלפי אדום' וכו' כולם שמעו ופחדו מה' ומהודר גאונם, אז למה הם לא באו התשובה היא כי הם לא רצו לעשות שינוי, כיון שהעקשנות שבלבם גוברת על מחשבתם ועל האמת ונשארים במקומם ולא באים אחר עם ה'.

ומידה רעה חולה זו של מידת העקשנות הרי היא מחריבה כל חלקה טובה אצל האדם. וכמו שמצינו גם כן אצל חיאל בית האלי אשר בנה את יריחו, שכיוונו יהושע כן נון אסר לבנות את העיר יריחו לאחר חורבנה וחוסין לקלל שמי שיבנה את העיר ימותו כל בניו, אולם חיאל הנוכח מרד בקללת יהושע והחל בבניית העיר יריחו ועל זה נאמר "באבירם בכורו יסדה ובשגים צעירו הציב דלתיה כדבר ה' אשר דיבר ביד יהושע בן נון". (מלכים א' טז, לד) וברשי" - "כשסדה מת בנו בכורו, והלך וקבר כל בניו עד שמת האחרון בהצבת דלתות".

ויש לתמוה והרי ראה חיאל בעיניו כיצד נבואתו של יהושע כן נון מתקיימת והולכת והוא מקבר את בניו בזה אחר זה, א"כ איך ממשיך בבנין יריחו עד מותו של האחרון שכבניו? אלא שחיאל לא היה מסוגל להפסיק את בנין העיר, כי איך יודה שטעה. ומוטב לו שיקבור את כל בניו מאשר להודות בטעות. כלומר הוא לא נתן לעצמו להאמין שהדבר קורא מחמת קללת יהושע, אלא בכל דבר תירץ את התירץ שלו מדוע עדיין יכול לומר שהאמת היא עם הצד שלו, וכך במידת עקשנותו המית את כל בניו בזה אחר זה. **וכן לאחר מעשה זה מסופר - "שאליהו ואחאב חלבו לנחם את חיאל באבולו"**, אמר אחאב לאלהיו: אפשר שקללת התלמיד נתקיימה וקללת משה רבינו לא נתקיימה שנאמר: "וסרתם ועברתם אלקים אחרים והשתחויתם להם וזרה אף ה' בכס ועצר את השמים", והרי כל ישראל עובדי עבודה זרה, ואין הגשמים נעצרים? ויאמר אליהו: "אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי". (הובא ברש"י שם) - אחאב יודע את נבואת יהושע, ורואה את התגשמותה המוחלטת מול עיניו, ויש לו את הודמנות בפני אילור הנביא לחזור בו מעבודה זרה ששיקע בה את ישראל ועצמו, ואעפ"כ נותן הוא היתר למעשיו ואף דולה ראיות מן התורה כדי להוכיח כי לא יאונה לו רע, ואין בנפילתו של חיאל, שום ראיה המעידה כנגדו שהרי "נבואת ה' לא מתקיימת" - א"כ ודאי שנפילתו של חיאל אינה תוצאה של הנבואה, וכל הפשעים היתר. להודות בטעות צריך את מידת הענווה ומידת האמת של האדם ומי שלא זוכה לזה, לעיתים יכול הוא להתעקש ולעמוד על שלו, ומעדיף הוא להתייחס ביסורי העוה"ז והעוה"ז הבא רק כדי שיוכל להמשיך ולצדד ברפסית עולמו אע"פ שנפרסת היא כנגד אמת ניצחת. כי כך הוא טבעו של האדם להיות מחזיק בדיבורו, ולהוכיח שהצדק עימו. וצריך הוא התגשמות והתעלות מעל מידותיו כדי לחזור מדרכו המשובשת.

וכן מצינו אצל נביא השקר חנניה בן עוזר ששיקר על המלך ואמר שירושלים לא תיפול ביד נבוכדנצר מלך בבל ואמר לו ירמיהו שמחמת ששיקר בדבר ה' על כן כה אמר ה' שלא יגמור את שנתו וימות עוד לפני ראש השנה וכן היה שמת חנניה בערב ראש השנה אלא שבשעה שגסס למוות אמר לבניו שלא יודיעו את דבר פטירתו לאיש עד לאחר ראש

שנה וכן מצינו בנביאי העל שגם כשראו שאין קרבנם עולה, בכל זאת המשיכו להתעקש.

ומעשה בנאון הרב זייציק מאמריקא שהתגורר בסוף ימיו בירושלים, ופעם אירע שהתקשרו אליו ממלוק 'המלך דוד' ואמרו לו שמישהו מבקש לפגוש אותו בעוד חצי שעה במלוק, וכשהגיע הרב למלוק להפתעת הרב מראה לו הפקיד כומר, אמר הכומר לרב, האם כבודו מזהיר אותי, ענה לו הרב כן, אותה שמואל בן פייש, ידיד מנוער, אמר לו הכומר 'אכן, לצערי הגדול עזבתי את דרך ה', אבל יודע אני בתוך ליבי כי הדרך אשר אני הולך בה כעת, דרך שקר היא, והאמת היחידה שקיימת בעולם היא רק דרך ה', ולכן רציתי לומר לך שיש ברשותי חמישים מיליון דולר, מלבד עוד נכסים רבים, ולאחר מותי מבקש אני ממך שתתן את כל הכסף הזה לישיבות ולבני תורה, כי רק זה האמת ולשם אני רוצה שילך כל כספי'. אמר לו הרב 'שמע נא לעצתי, ובא בעצמך עוד בחיך, ותעשה את המצווה בעצמך, תתן ארבעים מיליון לצדקה, ותשאיר לאחריתך עשר מיליון ועוד נכסים כדי שתזדה את שארית ימך בנחת ובריות, אמר לו הכומר 'אינני יכול לתת את כל העושר הזה בחי', קשה עלי להפריד ממנו המשיך הרב להפציר בכעל התשובה הנ"ל אלא שהכומר עמד על דעתו בעקשנות בלתי מוסכרת, אלא שביקש מהרב ככל לשון אנא עשה מה שאני מבקש לאחר מותי, ובלתי ברידה הסכים הרב לעצתו.

והנה לאחר חמש שנים מתקשרים להרב זייציק מהקונסוליה האמריקאית, ומבקשים ממנו להגיע בדחיפות, שאל הרב 'מה קרה', ענו לו 'שהכומר נפטר', ואכן מגיע הרב זייציק לקונסוליה, וכשכא להיכנס אמרו לו 'זמתן לשאר המקבלים שאמורים לקחת מכספי הכומר', והנה רואה הרב שנכנסים עשרות כמרים, אמר להם הרב 'סליחה, הנפטר היה יהודי, א"כ מה לכמרים האלו ולכספי של היהודי', אמרו לו 'הוא צווה לתת את כל כספו ללימודי תנ"ך, וכאן הכמרים מלמדים את התנ"ך, א"כ אותה צריך להחליט את הסכום שכל כומר אמור לקבל', וכשראו שהוא אינו עונה אמרו לו 'אנחנו כבר נסדר, אתה יכול ללכת'. וכך הלך כל כספו של הכומר הנוכח לבתי עבודה וזה במקום שיזכה לחי העולם הבא.

מוסר גדול לומדים ממעשה זה, שאל לו לאדם להיתקע עם רצון או איזה דעה בחיים, כי בעקשנות לפי שעלול רק להפסיד מכך. כמוכן שלא תמיד יש לאדם את הזכות לזכות לא להפסיד אולם הרבה תלוי גם בתיקון המידות וכפי שנתבאר.

וכעין זה מצינו אצל נמרוד שנשאר במרדו למרות שהכיר באמת כדאיתא בחז"ל כשראה נמרוד שניצל אברהם, כאור כשרים מתוך כבשן האש, ונוכח לדעת שהאמת עמו. נתן לו כמתנה - את בנו אליעזר (יש מפרשים גדול שכעבריו) להיות עבד לאברהם העבד, שעדיף שיהא בנו עבד וקורב לאמת, מאשר יהא מלך בעולם של שקר, והוא כשלעצמו אינו מודה בטעותו ונשאר במרדו כפי שהיה. מאידך אצל הצדיקים האמתיים מצינו "הודאה על האמת" כמו שהודת יהודה במעשה תמר, כי המתבייש בחטאו, זו וודאי תשובה ומעלה נשגבה, אבל יש הודאה בכדינה אחרת - הודאה על האמת שמחייבת שינוי בהשקפה, כלומר שינוי במהלך חיים - להודות שטעה בכל משך חייו, בדבר שהיה קבוע בליבו ובדעתו כאמת מוחלטת ומוצדקת, זהו המושג "חזור בך" שאינה כחרטה בעלמא אלא כמעשה מצוה שמודיע וקובע על גילוי האמת, והיו בגד ובכדינה של קידוש ה' ממש. יח"ד שנוכח ללמוד את עצמנו להעביר על מידותינו ונתרסק ממדת העקשנות ונכניע את לבבנו לפני ה' יתא.

השנה בכדי שלא יכינו הציבור שנבואותיו של ירמיהו הנביא הן הנבואות האמתיות מאת ה', ורואים מכך כמה גדולה היא מדת העיקשות באדם, הרי כבר ודאי שענינו ראות את האמת בפי ירמיה, וכי דרכו הוא - הולכה אותו שאולה, אם כן חזור כן! עשה תשובה! אבל הוא בשל, בחר להחזיק בשקרו כל ימיו עד צוואתו האחרונה, ואף מוכן עדיין להתעסק בטכסיסי ערמה קטנים כדי להוליך בני האדם שולל, כדי להראותם שנבואת ירמיהו שקר ח"ו, ונבואתו שלו אמת.

ומאידך "ובני קורח לא מתו" (במדבר כו, יא) - מפני שעשו תשובה, וחינו? בתוך פיתוח של גיהנום כשהאדמה פוערת פיה כדי לבלע את קורח וכל אשר לו, בזמן נפילתם באויר השואל, זכו והרדו תשובה, לפיכך נתבצר להם מקום גבוה בגיהנום ולא נפלו עמוק שאולה. ועוד שזכו ויצא מהם שמואל הנביא כדאיתא במגילה (יד). לחזור מהשקפה, מהלך, מחשבה, להודות ששוגג הוא בכל דרך שהתורה לך בחייו, מעלה היא באדם, ואפילו שנעשית לכאורה בדרך שנראית כמחייבת, ובלתי ברירה, אין כן עצם הדברים, ובדומה לבני קורח מקובלת תשובתם כמעשה גדול, ואף זוכים הם בעבור זה לשכר נרחב. והרשעים לעומתם "יודעים שדרכם למיתה, אבל יש להם חלב על כסלם" (שבת לא:), דהיינו רואים האמת ומודעים לעונשם, ומעדיפים לשקוע בחטאם ולהישאר במצבם.

איתא בסנהדרין (קכ). "תפסו הקב"ה לירבעם כבגדו ואמר לו חזור בך ואני ואתה ובן ישי נטייל בן עז. אמר לו מי בראש? אמר לו בן ישי בראש, אי הכי לא בעינא". ירבעם בן נבט שכחודת אין דופי, וכל חכמי ישראל דומים לפניו כעשבי השדה, מכיר באמת. הווכח לו שיש כביכול עם הקב"ה, עדיין עומד במרדו. מוזיק מדה עיקשת זו? אלא כדאמרו, להודות שטעה בהשקפת חיו - מעלה זו אינה בהישג של כל אחד, כדי לחזור בו צריך לכאורה ירבעם "לתנאים מיוחדים" (כגון להיות בראש), שאינם אלא תירוצים לדחיית, שוודאי לא היה חוזר בו ואפילו היה בראש, שיתר על כן קרה לו, ולא חזר בו מדרכו, שפעם כשהיה עומד על המזבח להקטיר לע"ז, בא אליו הנביא והוכיחו קשות על מעשיו, וכתבו: "ישראל ירבעם את ידו מעל המזבח לאמור תפשוהו, ותיכש ידו אשר שלח עליו, ולא יכול להשיבה אליו וגו', כמות אשר נתן איש האלוקים בדבר ה', ויען המלך ויאמר אל איש האלוקים חל נא את פני ה' אלוךך ותתפלל בעדי, ותשוב ידי אלי, ויחל איש האלוקים את פני ה' ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשונה". (מלכים א' יג, ד - ו). ופירש"י, שבאותה שעה שביקש מהנביא שיתפלל לדפואתו ואמר לו: "חל נא את פני ה' אלוךך כוונתו היתה אלוךך ולא אלוךך. מרגיש ירבעם את ה' כביכול ברמ"ח אבריו - גופו קפא ללא תחוה מגזרת ה', ומאידך ממשיך לעמוד במרדו, ולא יועילו לו כל ראיות והוכחות כדי להודות שטעה בדרכו המשובשת.

ואלה יעמדו על הברכה

עידו בן רחל	גיל בן אסנת	טל בן מדי	אליהו בן סאלמה	ורד בת יסמין	איל בן יסמין	שילה בן נטלי חיה
ירמיהו בן ויקטוריה	מאיר בן מדי	שרה בת נעמי	לירמוזות והנצחות	03-5520004	מרדכי בן נטלי חיה	יניב בן משה

פריטים טמונים לפרשת יתרו

"זכור את יום השבת לקדשו"

בשלחן השבת שלפניכם מסתתרים 15 פריטים, עזרו לנו למצא אותם!

רשימת הפריטים:

1. נשר - "ואשא אתכם על כנפי נשרים"
2. ענן - "ואנכי בא אליך בעב הענן"
3. ברק - "ויהי קולות וברקים"
4. עשן - "והר סיני כלו עשן"
5. שופר - "וקול השופר הולך וחקק"
6. לפיד - "וכל העם רואים... ואת הלפידים"
7. לוחות הברית
8. כתרים - שקשרו המלאכים לראשיהם של בני ישראל.
9. שמלה - "וכבסו שמלותם"
10. בקבוק יין
11. חלה
12. פמוטי כסף
13. גביע כסף
14. דג לשבת
15. פקעליך (שקית ממתיקים)

האם תוכלו למצוא את כולם? - בהצלחה!

מצא את ההבדלים

"ויחן שם ישראל נגד ההר"

מצאו לפחות 15 הבדלים בתמונות שלפניכם!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה - בהצלחה!

דברי תורה

דברי תורה
דרך אורו של הרשב"י
בזוהר הקדוש

נפשי יצאה ברברי...

באבות דרבי נתן (פרק ג) וז"ל אם למדת תורה בשעת הריח אל תשב לך בשעת הריח לפי שטוב לו לאדם דבר אחד כצער ממאה בריח, ע"כ. וכאשר דבר זה כתוב בדברי התנאים אנוני יודעים שאינו רק לעידוד בעלמא, אלא הדברים כפשוטם ממש. ולכן צריך האדם גם בתוך הביקורת העצמית לעודד את עצמו ולהבין את גודל השכר הצפוי לו.

וצריך לדעת שדבקות כזו שחוו עם ישראל עד כדי כך שלא רצו לחזור לגופותיהם מחמת הטעם העליון שהיה לנשמתם, נכון שלא אפשר להשיגו כל עוד הנשמה שוכנת בגוף הגוף, אולם אפשר לקבל מקצת בחינה זו כאשר זוכה האדם להתפלל בדביקות, וע"כ הרי הוא קורא ק"ש ככוונה של אהבה עצומה להי"ת. ומוכן למסירות נפש זו, גם עם כל הכוונה והחרפה, שיראו כל העם כיצד סוקלן אותו וחנונים אותו וכו', והרי הוא מבטל את כל אישיותו לפני מלך מלכי המלכים, וכל העולם השפל הזה בטל ומבוטל אצלו לגדל אהבתו אל הי"ת לאחר שמכין שכל תוצאות העולם הזה אינם אלא דמיון נטעה והבל וריק הרי הוא שמח להתרבה בו יתברך, וכמו שכתב המסילת ישרים (כפ"א) "וכשחשכת כל בדבר תראה כי השלמות האמיתית הוא הדביקות בו יתברך, כי רק זהו הטוב וכל זולת זה שיחשבונו בני אדם לטוב אינו אלא הבל ושווא נטעה".

והחסד כעומק הדבר הוא שהאדם בני צלם אלוקים, היינו שכל בחינת אלקות היא בחינה שהאציל אותה שם הויה ברוך הוא, וגם למלאכים וקודאים אלוקים, וגם לדיינים קודאים כך, וכמו שנאמר (שמות ז א) ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה, וכמו שמבואר בראשונים ובליקוטי תורה. וא"כ כמו שהעולמות העליונים בנויים מ' ספירות, כך גם האדם כידיע שבנוי מ' ספירות, וכמו שמוכר ב'פתח אליהו',

וצריך לדעת שספירת 'הכמה' היא הספירה הגבוהה ביותר, ואילו ה'כתר' חלקו הוא מבחינת 'מקיף' כידיע, אלא שבחכ"ד שהם כלי המחשבה שבראש, יש בחינה של הכנה ושכל והכמה, אבל בכחינה של הכתר אין ענין של מחשבה, אלא רק דביקות אותה. ולכן כתב ב'תורה אור' שבחינת הטעמים, נקודות, תגין, אותיות, הם דברים שיש להם השגה ולכן הם מחכמה ולמטה, אבל מעל הטעמים ומעל השכל הנתפס בהכנה יש את (הגויל הלך שהוא) בחינת אהבה ודבקות ללא כל טעם ושכל, אלא אהבה פשוטה ללא גבולות, ושלא ניתנת לשינוי ומבחינת 'מסירות נפש', ואין לה כל הכנה בשכל אלא נעתקת היא מעל כל הכנה בחכמה ובכונה של האדם מחמת אהבתו להי"ת המרומם לבדו, 'ככל לבכך וככל נפשך ובכל מאודך'.

ועל כן אינה דומה תפלה עם דבקות לשאר התפילות הרגילות, וכאשר אדם זוכה לדבקות כזו הרי הוא המאורש שבאדם, וכמו שכתוב בשער הכוונות שיש כמה בחינות וכל אחת גבוהה מחברתה, אולם הבחינה הגבוהה ביותר היא בחינת 'איתערוותא דליכא', וככל שאדם דבק יותר בחי"ת הרי הוא מגיע לעומק הגבוה ביותר של נשמתו, ששם היא מחוברת וקשורה למקומות גבוהים יותר בעולמות העליונים, ובדביקות זו תפילות עושה פרי.

מה הם יכולים להרוויח אם יחזרו לטף, ואז הכינו שכרדי הדבר מאוד לחזור לעולם הזה ולטף הגוף על אף כל הצער והנסיגות שיש בו, לפי שהרווח הוא עצום ורב, של התעלות והתקדמות אמיתית להי"ת לחקק עולם במלכות שדי, וזה בחינת ה'טל תחיה' שהשפיע ה' על נשמות ישראל כאשר פרחו נשמתם.

ועל כן צריך לדעת שלפעמים אדם רוצה לברוח מנסיגות העולם, ורוצה להתפטר ממה שה' מכיז עליו, אבל הוא לא מבין שזה האור הגדול ביותר עבורו. ורק לשם כך היה לו את הזכות להיות בעולם הזה עם כל החוכה שיש לזכות זו.

מסופר על הבעש"ט שיום אחד עבר בשוק, ובאותה שעה בשוק היה יהודי שמחמת ששכח להתפלל מנחה רץ להתפלל בין העגלות של הסוסים לפני שתשקע החמה, ואמר על זה הבעל שם טוב שאפילו מלאכים ושרפים רועדים מתפילות המנחה הזו, ושרי"א ע"פ שלא היה אפשר להתפלל ככוונה במקום הזה, בכל זאת אותו יהודי עזב את דוכן המכירות שלו ואת הפרנסה האהובה שלו ולא ויתר על תפילת המנחה.

היצר מסתיר מעינינו את החשיבות לכל פעולה שאנו עושים. כתוב במשנה (מכות) רבי חנניה בן עקישיא אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות וכו', ולכאורה יש להבין וכי זה טוב להרבות מצוות לעם ישראל, הרי ריבוי המצוות מכניס את האדם לעוד נסיגות אם לקיימם או לאו, ואינו רק זכות אלא גם חיוב גדול? אולם התשובה לה פשוטה ביותר, והיינו שלעצמנו אין לנו מושג וערך של התגברות אחת בעולם הזה, ואין אנו יודעים כמה מרובה היא מידה טובה, וכמה יש להקב"ה שמחה מכל מעשה קטן של יהודי, ומצווה עם התגברות הרי היא חשובה לפני ה' פי מאה ממצווה שבאה בלא התגברות. וכמו שאומרים משם רבי ישראל סלנטר שהיה שווה לאדם לסבול את כל הסבל של העולם רק בכדי לענות פעם אחת ברוך הוא וברוך שמו, ואילו אמן אחת על ברכה, הרי הוא כאלף פעם ברוך הוא וברוך שמו, ואילו אמן יהא שמיה רבה הוא שווה פי אלף מאמן, ומילה של תורה היא פי אלף מאמן יהא שמיה רבה... ואם נתבונן בזה נבין כמה היה כדאי לדגוע ולקבל את הניסיונות הקשים של העולם הזה בכדי לזכות לעולם שכולו ארוך לנצח נצחים שאינו מלין שנה וגם לא מעט יותר אלא נצח נצחים.

ואין ספק שכאשר יהודי יגיע לעתיד לבוא לעולם האמת ודאי שירצה לחזור להתפלל תפילת מנחה, ואף אם ידע שיהיה לו בלבול בזמן התפילה בכל אופן ירצה לחזור לעולם הזה לדבר עם ה' רק כדי לזכות להגמול והשכר העצום שתהיה מבין שיש בעולם הבא. וכמו שכתוב להדיא במשנה באבות (פרק ד משנה יז) יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה, כלומר גם אם נצרך את כל תענוגי העולם הזה אשר רבים הם, הם לא יגיעו לקורת רוח אחת של העולם הבא, כך היא ההנאה הדוחנית!! עונג קדוש שאין לנו הכנה בו כלל וכלל! הדביקות בו יתברך, וההתקדמות הגדולה למלך מלכי המלכים.

ה' בחר בנו מכל העמים ומכל הכריאה, רק בכדי שנעבוד לפניו, וככל שיש יותר קשיים יש יותר שכר, וכמו שנאמר

וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק. ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות. ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא אלהים ובעבור תחיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו:

ואיתא במדרש רבה א"ר לוי שני דברים שאלו ישראל מלפני הקדוש ברוך הוא שיראו כבודו וישמעו קולו, והיו רואין את כבודו ושומעין את קולו, שנאמר (דברים ה) ותאמרו ה' אלהינו את כבודו ואת גדלו, וכתוב ואת קולו שמענו מתוך האש, ולא היה בהם כח לעמוד שכיון שבאו לסיני וגלגל להם, פרחו נשמתם על שדבר עמהם שנאמר (שיר השירים ה) 'נפשי יצאה בדברו', אבל התורה בקשה עליהם רחמים מלפני הקדוש ברוך הוא, ואמרה יש מלך משיא בתו והורג אנשי ביתו, כל העולם כולו שמחים ובוכים מזה, מיד חזרה נשמעו שנאמר (תהלים יט) ותורת ה' תמימה משיבת נפש, א"ר לוי וכל הנה גלוי לפני המקום שאם הוא מראה כבודו לישראל ומשמיע קולו שאין יכולין לעמוד, אלא צפה הקדוש ברוך הוא שחן עתידין לעשות עבודת כוכבים שלא יהו אומרים אלו הראנו את כבודו ואת גדלו והשמיענו את קולו לא היינו עושים עבודת כוכבים, לכך נאמר שמעה עמי ואדברה שבשעה שעם ישראל שמעו את הדברות פרחו נשמתם ואמרו 'דבר עימנו ואל ידבר וכו' וצוה על הקב"ה להחזיר הנשמות לגופים על ידי טל תחיה.

הנועם אלימלך שואל מדוע פרחו נשמתם של עם ישראל, בזמן שמיעתם את הדברות מפי הגבורה ומה הוא הטל תחיה שה' השפיע עליהם, בעת שחזרה נשמתם. וביאר שהתפשט עליהם הנועם והאור האלוהי, והתפשטה עליהם הקירבה לה' עד שלא יכלו לסבול את הנשמה בתוך הגוף. מחמת שהתמלאה נשמתם באור גדול משורש אצילותם וכבר כלי הגוף אינו ראוי לאור רב שכזה ועל כן פרחו נשמתם למעלה.

ומצינו כעין זה במעשה ששמענו פעם ממרן רה"י חכם שלם הכהן זלה"ה שעל אף שברוך כלל לא היה מוכנה לספר מעשיות וכל שכן מעשיות של 'מופתים', פעם אחת סיפר לנו מעשה על הגאון הקדוש בעל ה'דברי חיים' מצאנו שהתפלל רבות שיזכה שתתעבר בו נשמת הרמב"ם, ועשה לשם כך כמה וכמה תעניות, עד שהודיעוהו מהשמים שאינו יכול לעמוד כזה, לפי שתפרח נשמתו מחמת ריבוי אור נשמתו הקדושה והעצומה של הרמב"ם, אולם ה'דברי חיים' ביקש שיתנו לו לפחות את השעה הכי ירודה של הרמב"ם, ויתנו לו השנה זו בזמן שהוא עצמו בחתולות הגדולה ביותר שמגיע אליה, ואכן לאחר תפילות והפצרות מרובות הסכימו מן השמים לה, אלא שכאשר קיבל הגר"ח אור זה מיד התעלף וכמעט פרחו נשמתו, ואז הבין יותר ויותר את מעלת וקדושת קדושתו של הרמב"ם.

כתוב בזוה"ק שהנשמה שהיא חלק אלוה ממעל, וכאשר היא מרגישה את נועם ה', הרי שאינה יכולה לסבול את העולם השפל הזה כלל. וא"כ יש להבין לפי"ז מהו טל התחיה שעל ידו היו הנשמות של ישראל מוכנות לחזור לטף הגוף שלהם, ותרין הנועם אלימלך שהראה להם

בס"ד
"הרוצה לנסך יין על נבי המזבח,
ימלא גרוגם של תלמידיו חכמים" (ויכא קא)

בישיבתנו הקדושה יושבים מדי יום אברכים תלמידי חכמים
אשר לומדים וחוגגים בעיונה של תורה משעות הבוקר ועד לשעות אחר הצהריים

מעוניין לזכות ולהיות שותף?

ניתן לתרום ארוחות צהריים להצלחה, לדפואה שלימה,
לסעודת הוריה, ולעילוי נשמת

בכל סעודה, אחד האברכים יאמר דברי תורה לזכות התורמים
לדפואתכם ולהצלחתכם, או להבדיל לעילוי נשמת יקיריכם

בתרומתכם הנדיבה, אתם זוכים להיות שותפים ישידים בהחזקת התורה הקדושה!

להשתתפות: 03-5520004

יהי רצון שזכות המצווה תגן בעדכם,
ויתמלאו כל משאלות לבכם לטובה, אבי"ר.

מסדות
המיישי"ד

משאית טרל המסגרים האמן רב בנייהו שמואל'א שליט"א

ימי השוכבי"ם האדירים

אשר שערי שמים פתוחים בהם לקבל התשובה והתפילה ומסוגלים לכפר פשע כענייני
הקדושה, ולסלק מעל האדם חבילות של צרות וקשיים, ומה גם בעתות כאלו שעם
ישראל ברוח, ואויבי ישראל מנסים להרים ראש ח"ו
לכן יתקיים בעד"ה

התיקון היסודי ועונות הכללי

יעבוד לפני התיבה מו"ר גדול המקובלים הגאון הגדול

הרב **בניהו שמואל'א שליט"א**

התיקון יתקיים א"ה ביום שלישי כ' שבט (18.02) בשעה 13:00 בריוק

בישיבת המיישי"ד רחוב אורט ישראל 4 בת-ים

יש לקבל את ההתענית ביום שני בתפילה מנחה כמנהג בסידורים | כיבוד קל יוגש בסיום ההתענית

לפרטים, וכן מי שאין באפשרותו להשתתף ומעוניין שיזכירו את שמו

ניתן להתקשר 03-5520004 (שלוחה 8)

יהי רצון שזכות לזון את כל מעשיו ולשוב בתשובה שלמה אמן

מהנעשה בישיבתנו

שיחות מוסר שהתקיימו לאחרונה עי"י הרבנים הגאונים בישיבתנו הקדושה

הגה"צ כמוה"ר חיים רבי שליט"א

הגה"צ כמוה"ר חיד"א אברג'ל שליט"א

הגה"צ כמוה"ר יצחק פרץ שליט"א

הגה"צ כמוה"ר מאיר שמואל'א שליט"א